Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P9_TA(2020)0005

Euroopan vihreän kehityksen ohjelma

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (2019/2956(RSP))

(2021/C 270/01)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (COM(2019)0640),

— ottaa huomioon 28. marraskuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta” (COM(2018)0773) ja tiedonannon tueksi laaditun perusteellisen analyysin,

— ottaa huomioon vuoteen 2020 ulottuvan EU:n ympäristöalan toimintaohjelman ja sen vuotta 2050 koskevan vision,

— ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (ilmastosopimus), siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan ja Pariisin sopimuksen,

— ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen,

— ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman ja kestävän kehityksen tavoitteet,

— ottaa huomioon 4. joulukuuta 2019 päivätyn Euroopan ympäristökeskuksen (EEA) raportin ”The European environment – state and outlook 2020”,

— ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) erityisraportin ”Global Warming of 1,5 °C”, sen viidennen arviointiraportin ja siitä tehdyn tiivistelmäraportin, IPCC:n erityisraportin ilmastonmuutoksesta ja maankäytöstä sekä IPCC:n erityisraportin merestä, jäästä ja lumesta ilmaston muuttuessa,

— ottaa huomioon 26. marraskuuta 2019 julkaistun YK:n ympäristöohjelman (UNEP) raportin ”Emissions Gap Report 2019” ja sen joulukuussa 2019 julkaistun ensimmäisen tiivistelmäraportin fossiilisten polttoaineiden tuotannosta (”Production Gap Report 2019”),

— ottaa huomioon 31. toukokuuta 2019 julkaistun biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumin maailmanlaajuisen arviointiraportin biologisesta monimuotoisuudesta ja ekosysteemipalveluista ”Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services”,

— ottaa huomioon YK:n ympäristöohjelman kansainvälisen resurssipaneelin raportin ”Global Resources Outlook 2019”,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,

— ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimukset ja suositukset,

— ottaa huomioon Euroopan neuvoston tarkistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan,

— ottaa huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin,

— ottaa huomioon ilmastosopimuksen osapuolten 26. konferenssin, joka on määrä pitää marraskuussa 2020, sekä sen, että kaikkien ilmastosopimuksen osapuolten on lisättävä kansallisesti määriteltyjä panoksiaan Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisesti,

— ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten 15. konferenssin (COP15), joka on määrä pitää Kunmingissa, Kiinassa lokakuussa 2020, jolloin sopimuspuolten on päätettävä vuoden 2020 jälkeisistä maailmanlaajuisista puitteista biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttämiseksi,

— ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman ilmastonmuutoksesta: eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta Pariisin sopimuksen mukaisesti ([1]),

— ottaa huomioon 28. marraskuuta 2019 antamansa päätöslauselman ilmasto- ja ympäristöhätätilasta ([2]),

— ottaa huomioon 28. marraskuuta 2019 antamansa päätöslauselman vuonna 2019 Madridissa Espanjassa järjestettävästä YK:n ilmastokokouksesta (COP 25) ([3]),

— ottaa huomioon 12. joulukuuta 2019 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 ja 4 kohdan,

A. toteaa, että tämä päätöslauselma on parlamentin alustava yleisluonteinen vastine Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta annettuun komission tiedonantoon; huomauttaa, että parlamentti aikoo ohjelmaa koskevan työn edistyessä palata asiaan ja ottaa yksityiskohtaisemmin kantaa erityistoimenpiteisiin ja politiikkatoimiin sekä käyttää kaikkia lainsäädäntävaltuuksiaan tarkastellakseen ja tarkistaakseen komission ehdotuksia niin, että ne varmasti tukevat kaikkia vihreän kehityksen ohjelman tavoitteita;

1. painottaa, että on toimittava kiireesti ja kunnianhimoisesti ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja ilmastoon liittyvien haasteiden ratkaisemiseksi, rajoitettava ilmaston lämpeneminen 1,5 celsiusasteeseen ja vältettävä biologisen monimuotoisuuden laajamittainen häviäminen; suhtautuukin myönteisesti komission tiedonantoon ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma”; yhtyy komission sitoumukseen tehdä EU:sta terveempi, kestävä, oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jossa kasvihuonekaasujen nettopäästöistä on päästy eroon; vaatii, että tarvittava siirtymä ilmastoneutraaliin yhteiskuntaan toteutetaan viimeistään vuonna 2050 ja siitä tehdään eurooppalainen menestystarina;

2. korostaa, että kaikille Euroopassa asuville olisi taattava syrjimättömästi perusoikeus turvalliseen, puhtaaseen, terveelliseen ja kestävään ympäristöön ja vakaaseen ilmastoon ja että tämä oikeus on varmistettava kunnianhimoisten toimintapolitiikkojen avulla ja sen täysimääräistä toteutumista on voitava valvoa oikeusjärjestelmissä sekä kansallisella että EU:n tasolla;

3. uskoo vahvasti, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa olisi vaalittava kokonaisvaltaista ja tieteeseen perustuvaa lähestymistapaa ja tuotava kaikki alat yhteen, jotta ne voivat yhdessä edetä kohti samaa tavoitetta; katsoo, että eri toimintapolitiikkojen yhdistäminen kokonaisvaltaiseen visioon on Euroopan vihreän kehityksen ohjelman todellinen lisäarvo ja sitä olisi siksi vahvistettava; pitää vihreän kehityksen ohjelmaa katalyyttina osallistavassa ja syrjimättömässä yhteiskunnallisessa murroksessa, jonka keskeisinä tavoitteina ovat ilmastoneutraalius, ympäristönsuojelu, kestävä resurssien käyttö sekä kansalaisten terveys ja elämänlaatu maapallon kantokykyä kunnioittaen;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0217.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0078.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0079.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

4. korostaa, että vihreän kehityksen ohjelman olisi oltava keskiössä Euroopan strategiassa, jolla edistetään uutta kestävää kasvua maapallon kantokykyä kunnioittaen ja jolla luodaan taloudellisia mahdollisuuksia, vauhditetaan investointeja ja tarjotaan laadukkaita työpaikkoja; uskoo, että tämä hyödyttää EU:n kansalaisia ja yrityksiä ja näin saadaan aikaan moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen talous, jossa kasvuun pyritään EU:ssa maailmanlaajuisesti aiheuttamatta kasvihuonekaasupäästöjä, lisäämättä resurssien käyttöä ja tuottamatta jätettä; korostaa, että vihreän kehityksen ohjelman on johdettava sosiaaliseen edistykseen parantamalla kaikkien hyvinvointia ja vähentämällä sosiaalista eriarvoisuutta, jäsenvaltioiden talouksien välistä epätasapainoa ja sukupuolten ja sukupolvien välistä epäsuhtaa; katsoo, että oikeudenmukainen siirtymä olisi toteutettava unohtamatta ketään ja jättämättä mitään paikkaa jälkeen ja siinä olisi puututtava sosiaaliseen ja taloudelliseen eriarvoisuuteen;

5. katsoo, että YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden olisi oltava EU:n toimintapolitiikkojen laadinta- ja täytäntöönpanoprosessin ytimessä niin, että EU edistää inhimillisen kehityksen mallia, jonka avulla maapallo pysyy terveenä; korostaa tässä yhteydessä, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa on yhdistettävä kaikkien hyödyksi sosiaaliset oikeudet, ympäristötavoitteiden loukkaamattomuus, alueellinen yhteenkuuluvuus, kestävyys ja tulevaisuudenkestävä teollisuus, joka on maailmanlaajuisesti kilpailukykyinen;

6. korostaa, että vihreän kehityksen ohjelmassa on pyrittävä kukoistavaan, oikeudenmukaiseen, kestävään ja kilpailukykyiseen talouteen, joka toimii kaikkien hyväksi kaikilla Euroopan alueilla; katsoo, että vihreän kehityksen ohjelman olisi luotava taloudellisia mahdollisuuksia ja oikeudenmukaisuutta sukupolvien välille; korostaa, että on tärkeää kunnioittaa ja vahvistaa työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua kaikilla tasoilla ja aloilla oikeudenmukaisen siirtymän varmistamiseksi; korostaa tarvetta sisällyttää vihreän kehityksen ohjelman toimiin ja tavoitteisiin sukupuolinäkökulma, joka pitää sisällään sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen ja sukupuolitietoiset toimet; muistuttaa, että siirtyminen ilmastoneutraaliin talouteen ja kestävään yhteiskuntaan on toteutettava yhdessä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanon kanssa, ja vaatii, että kaikki Euroopan vihreän kehityksen ohjelman puitteissa tehdyt aloitteet ovat täysin yhteensopivia sosiaalisten oikeuksien pilarin kanssa;

7. korostaa, että jotta unioni voisi saavuttaa vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet, on saatava liikkeelle mittavia julkisia ja yksityisiä investointeja, ja pitää tätä edellytyksenä ohjelman onnistumiselle; katsoo, että EU:n on taattava pitkän aikavälin investointivarmuus ja sääntelyn ennakoitavuus samoin kuin asianmukaiset taloudelliset puitteet, resurssit sekä markkinapohjaiset ja finanssipoliittiset kannustimet onnistuneelle vihreälle siirtymälle myönteisen ja kestävän sosiaalisen, teollisen ja taloudellisen muutoksen aikaansaamiseksi; toteaa jälleen, että vihreän kehityksen ohjelman olisi saatettava Eurooppa pitkän aikavälin kestävän kasvun, vaurauden ja hyvinvoinnin tielle ja varmistettava, että ympäristö-, talous- ja sosiaalipolitiikkaamme kehitetään siten, että taataan oikeudenmukainen siirtymä;

8. korostaa, että ilmastonmuutos ja ympäristön tilan heikkeneminen ovat maailmanlaajuisia haasteita, jotka edellyttävät maailmanlaajuisia toimia; korostaa, että EU:n on asetettava kunnianhimoisia tavoitteita ja että on saatava muut maailman alueet toimimaan samansuuntaisesti; korostaa EU:n roolia globaalina ympäristö- ja ilmastojohtajana;

9. ehdottaa, että kaikki vihreän kehityksen ohjelman mukaiset toimet perustuisivat tieteeseen ja niistä tehtäisiin kokonaisvaltainen vaikutustenarviointi;

10. tiedostaa oman institutionaalisen vastuunsa oman hiilijalanjälkensä pienentämisestä; ehdottaa, että parlamentti hyväksyy omia toimenpiteitä päästöjen vähentämiseksi, kuten korvaa ajoneuvokantansa päästöttömillä ajoneuvoilla, ja kehottaa painokkaasti kaikkia jäsenvaltioita hyväksymään Euroopan parlamentille yhden ainoan toimipaikan;

EU:lle kunnianhimoisemmat ilmastotavoitteet vuosiksi 2030 ja 2050

11. uskoo, että EU:ta oikeudellisesti velvoittava sitoutuminen ilmastoneutraaliuteen viimeistään vuonna 2050 on tehokas väline tarvittavien yhteiskunnallisten, poliittisten, taloudellisten ja teknologisten voimien taivuttamiseksi siirtymän taakse; tähdentää painokkaasti, että siirtymä on kaikkien jäsenvaltioiden yhteinen ponnistus ja että jokaisen jäsenvaltion on edesautettava ilmastoneutraaliuden saavuttamista EU:ssa viimeistään vuoteen 2050 mennessä; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen eurooppalaiseksi ilmastolaiksi maaliskuuhun 2020 mennessä;

12. kehottaa laatimaan kunnianhimoisen ilmastolain, johon sisältyy oikeudellisesti sitova EU:n sisäinen ja talouden laajuinen tavoite kasvihuonekaasujen nollanettopäästöjen saavuttamiseksi viimeistään vuonna 2050 sekä EU:n välitavoitteita vuosiksi 2030 ja 2040 siten, että ne viimeistellään osaksi tätä lakia viimeistään lainsäätäjien hyväksyessä sen, ja joka perustuu vaikutustenarviointeihin sekä vahvaan hallinnointikehykseen; painottaa, että ilmastolaissa on otettava

huomioon paras käytettävissä oleva tieteellinen tieto, jotta ilmaston lämpeneminen voidaan rajoittaa 1,5 celsiusasteeseen, ja että se olisi pidettävä ajan tasalla EU:n lainsäädäntökehyksen muutoksia ja Pariisin sopimuksen uudelleentarkastelusykliä silmällä pitäen; katsoo, että ilmastolakiin on sisällyttävä myös erityisiä sopeutumista koskevia kirjauksia, joiden mukaisesti kaikki jäsenvaltiot velvoitetaan ottamaan käyttöön sopeutumista koskevia toimintasuunnitelmia;

13. kehottaa nostamaan EU:n sisäisten vuoden 2030 kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteen 55 prosenttiin vuoden 1990 tasoihin verrattuna; kehottaa komissiota esittämään tästä ehdotuksen mahdollisimman pian, jotta EU voi hyväksyä tämän tavoitteen päivitettynä kansallisesti määriteltynä panoksenaan hyvissä ajoin ennen COP26-kokousta; kehottaa myös sisällyttämään tämän tavoitteen sittemmin eurooppalaiseen ilmastolakiin;

14. katsoo, että EU:n on toimittava aktiivisesti ja osoitettava vahvaa johtajuutta valmisteltaessa COP26-kokousta, jossa osapuolten olisi nostettava yhteiset ilmastositoumuksensa korkeimmalle mahdolliselle tavoitetasolle; katsookin, että EU:n olisi hyväksyttävä tehostettu kansallisesti määritelty panos mahdollisimman aikaisin vuonna 2020, jotta muita, EU:n ulkopuolisia maita ja erityisesti suuria saastuttajia voidaan kannustaa tekemään samoin; painottaa tässä yhteydessä tarvetta sopia tehostetusta kansallisesti määritellystä panoksesta hyvissä ajoin ennen syyskuuhun kaavailtua EU:n ja Kiinan huippukokousta sekä ennen EU:n ja Afrikan huippukokousta;

15. myöntää, että jäsenvaltioilla voi olla erilaisia kehityspolkuja ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi viimeistään vuonna 2050 oikeudenmukaisella ja kustannustehokkaalla tavalla, sillä mailla on erilaiset lähtökohdat ja resurssit, ja huomauttaa, että jotkin maat etenevät nopeammin kuin toiset mutta vihreä siirtymä olisi saatava käännettyä taloudelliseksi ja sosiaaliseksi mahdollisuudeksi Euroopan kaikilla alueilla;

16. korostaa, että nettopäästöt on vähennettävä lähelle nollaa kaikilla talouden aloilla, jotta ne voivat yhdessä myötävaikuttaa ilmastoneutraaliuden tavoitteen saavuttamiseen; kehottaa komissiota esittämään tarvittaessa vaikutustenarviointien perusteella ehdotuksia EU:n lainsäädäntötoimenpiteiden tarkistamiseksi ilmasto- ja energia-asioiden alalla kesäkuuhun 2021 mennessä, jotta kiristetyt keskipitkän ja pitkän aikavälin ilmastotavoitteet voidaan saavuttaa; kehottaa komissiota hyödyntämään myös muiden voimassa olevien EU:n säädösten tarjoamat lisämahdollisuudet ilmastotoimissa ja mainitsee esimerkkeinä ekosuunnitteludirektiivin, EU:n jätelainsäädännön, kiertotaloutta koskevat säädökset ja fluorattuja kaasuja koskevan asetuksen; painottaa lisäksi, että luontopohjaiset ratkaisut voivat auttaa jäsenvaltioita saavuttamaan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ja biologista monimuotoisuutta koskevat tavoitteensa, mutta tähdentää, että niiden olisi täydennettävä päästöjen lähteellä tehtäviä kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä;

17. katsoo, että uudet ja kiristetyt kasvihuonekaasuja koskevat tavoitteet edellyttävät, että EU:n päästökauppajärjestelmä toimii tarkoituksenmukaisesti; kehottaa komissiota toteuttamaan pikaisesti päästökauppadirektiivin tarkistuksen, jossa käsitellään esimerkiksi lineaarista vähennyskerrointa, maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevia sääntöjä ja mahdollista tarvetta ottaa käyttöön hiilen pohjahinta;

18. toteaa, että ilmastotavoitteiden tasoissa on vielä eroja kansainvälisellä tasolla, ja tukee komissiota sen aikomuksessa ehdottaa WTO:n sääntöjen mukaista hiilidioksidipäästöjen tullimekanismia hiilivuotoriskin pienentämiseksi; näkee tällaisen mekanismin kehittämisen osana kilpailukykyistä ja hiilestä irtautunutta EU:n taloutta koskevaa laajempaa strategiaa, jossa säilytetään EU:n ilmastotavoitteet ja turvataan samalla tasapuoliset toimintaedellytykset; huomauttaa, että komission mukaan mekanismi olisi vaihtoehto EU:n päästökauppajärjestelmässä tällä hetkellä toteutettaville hiilivuotoa koskeville toimenpiteille; korostaa, että hiilivuotoa koskevia nykyisiä toimenpiteitä ei saisi kumota ennen kuin uusi järjestelmä on käytössä, ja pyytää komissiota ennen ehdotusten tekemistä analysoimaan perusteellisesti erilaiset hiilidioksidipäästöjen tullimekanismin toteuttamismuodot, ennen kuin kaavailtu ilmastolainsäädännön tarkistus toteutetaan kesäkuussa 2021; katsoo, että tulevassa hiilidioksidipäästöjen tullimekanismissa olisi oltava taloudellisia kannustimia onnistunutta vihreää siirtymää sekä ilmastotoimien edelläkävijöitä varten ja sillä olisi tuettava vähähiilisten tuotteiden markkinoita EU:ssa, varmistettava vaikuttava hinta hiilelle EU:ssa ja edistettävä hiilen hinnoittelua muualla maailmassa; katsoo, että siinä on otettava huomioon kunkin alan erityispiirteet ja että se voitaisiin ottaa käyttöön asteittain valituilla aloilla ja siten, että vältetään aiheuttamasta tarpeettomia hallinnollisia lisäkustannuksia varsinkaan EU:n pk-yrityksille;

19. on ilahtunut suunnitellusta ehdotuksesta, joka koskee energiaverodirektiivin muuttamista ympäristökysymysten osalta, jotta voidaan soveltaa saastuttaja maksaa -periaatetta ja ottaa samalla huomioon kansalliset finanssipoliittiset toimet sekä välttää pahentamasta eriarvoisuutta;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

20. peräänkuuluttaa uutta, entistä kunnianhimoisempaa EU:n strategiaa ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi; muistuttaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on panostettava enemmän toimiin ilmastokestävyyden varmistamiseksi, sietokyvyn kasvattamiseksi sekä ilmastonmuutoksen vaikutusten estämiseksi ja niihin valmistautumiseksi; korostaa tarvetta saada liikkeelle julkisia ja yksityisiä investointeja sopeutumiseen ja peräänkuuluttaa EU:n varojen käyttöön aitoa toimintapolitiikan johdonmukaisuutta siten, että sopeutumista ja ilmastokestävyyttä arvioidaan keskeisinä kriteereinä kaikessa asiaa koskevassa EU:n rahoituksessa; uskoo samalla, että katastrofien ennaltaehkäisyn, niihin varautumisen ja niitä koskevien avustustoimien on oltava vahva solidaarisuusväline, jossa on riittävät resurssit; kehottaa kohdentamaan EU:n pelastuspalvelumekanismiin jatkuvat ja riittävät varat EU:n talousarviossa sekä yhdistämään resursseja;

21. suhtautuu myönteisesti ilmoitukseen, jonka mukaan komissio aikoo käynnistää eurooppalaiseen ilmastosopimukseen tähtäävän prosessin; korostaa, että eurooppalaisen ilmastosopimuksen yhteydessä on koottava yhteen kansalaiset, alueet, paikallisyhteisöt, kansalaisyhteiskunta, yritykset (myös pk-yritykset) ja ammattiliitot aktiivisina toimijoina ilmastoneutraaliuteen siirtymisessä aidon vuoropuhelun sekä läpinäkyvien ja osallistavien prosessien pohjalta, myös toimintapolitiikan suunnittelu-, täytäntöönpano- ja arviointivaiheessa; katsoo, että on tärkeää tehdä yhteistyötä energiaintensiivisten alojen sidosryhmien ja asianomaisten työmarkkinaosapuolten, erityisesti työnantajien, työntekijöiden, kansalaisjärjestöjen ja tiedemaailman, kanssa, jotta voidaan edistää kestävien ratkaisujen löytämistä siirryttäessä hiilineutraaleihin talouksiin;

Puhdasta, kohtuuhintaista ja toimitusvarmaa energiaa

22. korostaa energia-alan keskeistä roolia siirryttäessä kohti kasvihuonekaasujen nollanettopäästötaloutta ja suhtautuu myönteisesti komission tavoitteeseen jatkaa energiajärjestelmän irrottamista hiilestä, jotta EU voi päästä eroon nettopäästöistä viimeistään vuonna 2050; kehottaa tarkistamaan uusiutuvia energialähteitä koskevaa direktiiviä tämän tavoitteen mukaisesti ja asettamaan kullekin jäsenvaltiolle erillisiä sitovia kansallisia tavoitteita; on myös tyytyväinen siihen, että energiatehokkuus on etusijalla; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita panemaan energiatehokkuus etusijalle -periaatteen täytäntöön kaikilla aloilla ja kaikissa politiikkatoimissa ja pitää tätä välttämättömänä, jotta voidaan vähentää EU:n energiariippuvuutta ja energiantuotannosta aiheutuvia päästöjä ja samalla luoda paikallisia työpaikkoja peruskorjaustoimintaan ja pienentää kansalaisten energiakuluja; kehottaa tarkistamaan energiatehokkuusdirektiiviä ja rakennusten energiatehokkuusdirektiiviä EU:n kiristettyjen ilmastotavoitteiden mukaisesti ja tehostamaan niiden täytäntöönpanoa asettamalla sitovia kansallisia tavoitteita, kiinnittäen erityistä huomiota haavoittuvassa asemassa oleviin kansalaisiin ja ottaen huomioon myös taloudellisen ennakoitavuuden tarpeen asianomaisilla aloilla;

23. korostaa, että Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan ehdottomasti täytäntöönpanon valvontaa kansallisella ja EU:n tasolla; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota varmistamaan, että kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmat ovat täysin EU:n tavoitteiden mukaisia; palauttaa mieliin, että jäsenvaltioilla on toimivalta päättää energiapaletistaan EU:n ilmasto- ja energiapolitiikan puitteissa;

24. korostaa, että EU:n ilmasto- ja kestävyystavoitteiden saavuttamiseksi kaikkien alojen on lisättävä uusiutuvan energian käyttöä ja poistettava asteittain käytöstä fossiiliset polttoaineet; kehottaa tarkistamaan Euroopan laajuista energiaverkkoa (TEN-E) koskevia suuntaviivoja ennen kuin vahvistetaan seuraava yhteistä etua koskevien hankkeiden luettelo, jotta voitaisiin mukauttaa lainsäädäntökehys älykkäiden verkkojen käyttöönottoa koskevaan ensisijaiseen tavoitteeseen ja estää lukkiutuminen hiili-intensiivisiin investointeihin; korostaa tarvetta noudattaa EU:n energiaklustereita koskevaa strategista lähestymistapaa, jolla pyritään hyödyntämään vaikuttavimpia investointeja uusiutuviin energialähteisiin; on sen vuoksi ilahtunut ilmoitetusta merituulivoimastrategiasta; katsoo, että EU:n toimintapolitiikoilla olisi erityisesti tehostettava innovointia sekä kestävän energian varastoinnin ja ns. vihreän vedyn käyttöönottoa; korostaa tarvetta varmistaa, että maakaasun kaltaisten energialähteiden käyttö on luonteeltaan vain väliaikaista, kun otetaan huomioon tavoite ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta viimeistään vuonna 2050;

25. tähdentää, että on ensiarvoisen tärkeää varmistaa hyvin toimivat, täysin yhdennetyt, kuluttajalähtöiset ja kilpaillut energiamarkkinat Euroopassa; korostaa rajatylittävien yhteenliitäntöjen merkitystä täysin yhdentyneiden energiamarkkinoiden saavuttamisessa; on ilahtunut ilmoituksesta, että komissio aikoo esittää vuoden 2020 puoliväliin mennessä älykästä integrointia koskevia toimenpiteitä, ja painottaa, että EU:n energiamarkkinoiden pidemmälle menevä yhdentyminen on tärkeässä osassa energian toimitusvarmuuden tehostamisessa ja kasvihuonekaasujen nollanettopäästötalouden saavuttamisessa; korostaa energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston ja sen riittävän rahoituksen merkitystä, jotta voidaan lujittaa ja lisätä jäsenvaltioiden välistä alueellista yhteistyötä;

26. vaatii, että fossiilisten polttoaineiden suorat ja välilliset tuet lopetetaan asteittain nopeasti viimeistään vuoteen 2020 mennessä EU:ssa ja kaikissa jäsenvaltioissa;

27. pitää myönteisenä ilmoitettua aloitetta julkisessa ja yksityisessä omistuksessa olevien rakennusten kunnostamisesta ja suosittaa keskittymään kunnostuksessa kouluihin ja sairaaloihin sekä sosiaaliseen asuntotuotantoon ja vuokra-asuntoihin pienituloisten kotitalouksien auttamiseksi; korostaa, että nykyinen rakennuskanta on tarpeen kunnostaa lähes nollaenergiarakennusten tasolle, jotta hiilineutraalius voidaan saavuttaa viimeistään vuonna 2050; tähdentää, että rakennusalalla on runsaasti mahdollisuuksia energiansäästöön sekä paikalla tapahtuvaan uusiutuvan energian tuotantoon, mikä voi lisätä työllisyyttä ja auttaa pk-yrityksiä laajentumaan; pitää älykästä ja tulevaisuuteen suuntautuvaa lainsäädäntökehystä välttämättömänä; suhtautuu sen vuoksi myönteisesti ehdotuksiin vähentää korjausrakentamista koskevia kansallisia sääntelyesteitä sekä tarkistaa rakennustuoteasetusta; kehottaa valvomaan tarkasti, miten jäsenvaltiot panevat täytäntöön energiatehokkuusdirektiivin mukaiset velvoitteensa kunnostaa julkisia rakennuksia; kannustaa edistämään puurakentamista ja ekologisten rakennusmateriaalien käyttöä;

28. korostaa, että energiakäänteen on oltava sosiaalisesti kestävä eikä se saa pahentaa energiaköyhyyttä, ja suhtautuu myönteisesti tätä koskevaan komission sitoumukseen; on sitä mieltä, että energiaköyhyyttä vastaan taisteleville yhteisöille on annettava tarvittavat välineet osallistua vihreään siirtymään koulutuksen ja neuvontapalvelujen kautta sekä taloutta piristävillä pitkän aikavälin investoinneilla; kehottaa toteuttamaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kohdennettuja toimia ja vaihtamaan parhaita käytäntöjä, joilla pyritään vähentämään energiaköyhyyttä ja samalla tukemaan yhtäläisiä mahdollisuuksia hyödyntää energiatehokkuutta parantaviin peruskorjauksiin käytettävissä olevia rahoitusvälineitä; katsoo, ettei pienituloisten kotitalouksien pitäisi joutua maksamaan energiatehokkuutta parantavien peruskorjausten kustannuksia; korostaa myös kaukolämmityksen merkitystä kohtuuhintaisen energian tarjoamisessa;

29. kannattaa yleisesti ajatusta markkinapohjaisista toimenpiteistä ja pitää niitä yhtenä välineenä ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi; suhtautuu kuitenkin varauksellisesti ajatukseen rakennusten päästöjen sisällyttämisestä EU:n päästökauppajärjestelmään, sillä näin saatettaisiin viedä vastuu julkisilta toimilta ja se voisi johtaa vuokralaisten ja asunnonomistajien korkeampiin energialaskuihin; katsoo, että tällainen toimenpide edellyttäisi pidemmälle menevää analyysia;

Teollisuuden kannustaminen puhtaaseen kiertotalouteen

30. pitää siirtymistä moderniin, ilmastoneutraaliin, erittäin resurssitehokkaaseen ja kilpailukykyiseen teolliseen perustaan EU:ssa vuoteen mennessä 2050 keskeisenä haasteena ja mahdollisuutena ja on ilahtunut ilmoituksesta, että komissio aikoo esittää uuden elinkeinostrategian samoin kuin pk-yrityksiä koskevan strategian maaliskuussa 2020; korostaa, että teollisuuden kilpailukyky ja ilmastopolitiikka vahvistavat toinen toisiaan ja että innovatiivisen ja ilmastoneutraalin uudelleenteollistamisen avulla luodaan paikallisia työpaikkoja ja varmistetaan Euroopan talouden kilpailukyky;

31. korostaa, että elinkeinostrategiassa olisi keskityttävä luomaan kannustimia taloudellisesti kannattavien ja kestävien tuotteiden, prosessien ja liiketoimintamallien arvoketjuille ja sillä olisi pyrittävä saavuttamaan ilmastoneutraalius, resurssitehokkuus, kiertoajattelu ja myrkytön ympäristö samalla, kun ylläpidetään ja kehitetään kansainvälistä kilpailukykyä ja vältetään eurooppalaisen teollisuuden siirtyminen muualle; on samaa mieltä komission kanssa siitä, että energiaintensiiviset teollisuudenalat, kuten teräs-, kemian- ja sementtiteollisuus, ovat välttämättömiä Euroopan taloudelle ja että niiden modernisointi ja irrottaminen hiilestä on äärimmäisen tärkeää;

32. kehottaa komissiota varmistamaan siirtymien taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden kiinnittäen erityistä huomiota epäsuotuisimmassa asemassa oleviin alueisiin, teollisuuden muutosprosessissa oleviin alueisiin (pääasiassa hiilikaivosalueet ja hiili-intensiivisestä teollisuudesta, kuten terästeollisuudesta, riippuvaiset alueet), harvaan asuttuihin alueisiin ja ympäristön kannalta haavoittuviin alueisiin;

33. korostaa, että elinkeinostrategiassa ja pk-yrityksiä koskevassa strategiassa on esitettävä selkeitä etenemissuunnitelmia kattavien kannustimien ja rahoitusmahdollisuuksien tarjoamiseksi innovointia, läpimurtoteknologian käyttöönottoa ja uusia, kestäviä liiketoimintamalleja varten sekä tarpeettomien sääntelyesteiden poistamiseksi; peräänkuuluttaa EU:n tukea ilmasto- ja luonnonvara-asioiden edelläkävijöille ja katsoo, että se olisi toteutettava sellaisella teknologianeutraalilla tavalla, joka on parhaan käytettävissä olevan tieteellisen tiedon ja EU:n pitkän aikavälin ilmasto- ja ympäristötavoitteiden mukainen; painottaa ympäristön kannalta turvallisen hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin merkitystä raskaan teollisuuden muuttamisessa ilmastoneutraaliksi, silloin kun suoria päästövähennysvaihtoehtoja ei ole saatavilla;

34. muistuttaa digitaaliteknologian ratkaisevasta roolista vihreän siirtymän tukemisessa, esimerkiksi sen edistäessä resurssi- ja energiatehokkuutta ja parantaessa ympäristön seurantaa sekä niiden ilmastohyötyjen kautta, joita saadaan siirto- ja jakeluverkkojen täydellisestä digitalisoinnista sekä älykkäistä sovelluksista; katsoo, että elinkeinostrategiaan olisi

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

ehdotetulla tavalla sisällytettävä vihreä ja digitaalinen muutos ja siinä olisi määritettävä keskeiset tavoitteet ja esteet digitaaliteknologian potentiaalin täysimääräiselle hyödyntämiselle; kehottaa komissiota laatimaan strategioita ja antamaan rahoitusta innovatiivisen digitaaliteknologian käyttöönottoa varten; korostaa samalla, että on tärkeää parantaa energiatehokkuutta ja kiertotalouden tavoitteiden noudattamista itse digitaalialalla, ja suhtautuu myönteisesti tätä koskeviin komission sitoumuksiin; pyytää komissiota laatimaan menetelmän digitaaliteknologian kasvavan ympäristövaikutuksen seurantaa ja laskentaa varten aiheuttamatta tarpeetonta hallinnollista rasitusta;

35. katsoo, että elinkeinostrategiassa olisi otettava asianmukaisesti huomioon vaikutukset työvoimaan sekä työntekijöiden koulutus ja uudelleen- ja täydennyskoulutus; kehottaa komissiota tarkastelemaan tarkasti tämän strategian alueellista ulottuvuutta ja varmistamaan, ettei ketään eikä mitään aluetta unohdeta; katsoo, että strategiaan on sisällytettävä työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu, johon työntekijät osallistuvat täysipainoisesti;

36. kehottaa laatimaan kunnianhimoisen uuden kiertotalouden toimintasuunnitelman, jossa on pyrittävä vähentämään EU:n tuotannon ja kulutuksen yhteenlaskettua ympäristö- ja resurssijalanjälkeä ja samalla tarjottava vahvoja kannustimia innovointiin sekä kestäviä yrityksiä ja ilmastoneutraalien ja myrkyttömien kiertotalouden tuotteiden markkinoita varten siten, että keskeisinä painopisteinä ovat resurssitehokkuus, nollapäästöt ja jätteen syntymisen ehkäiseminen; korostaa ilmastotoimien ja kiertotalouden välisiä vahvoja synergioita etenkin energia- ja kivihiilivaltaisilla teollisuudenaloilla; kehottaa ottamaan käyttöön resurssitehokkuutta koskevan tavoitteen EU:n tasolla;

37. kehottaa komissiota ehdottamaan tavoitteita erilliskeräystä, jätteen vähentämistä, uudelleenkäyttöä ja kierrätystä varten sekä muita erityistoimia, kuten laajennettua tuottajavastuuta, sellaisilla ensisijaisilla aloilla kuin tavaranjakelussa syntyvä kulutusjäte, tekstiilit, muovit, elektroniikka, rakentaminen ja elintarvikkeet; kehottaa komissiota laatimaan toimenpiteitä uusiomateriaalimarkkinoiden tukemiseksi Euroopassa, kuten yhteisiä laatuvaatimuksia, sekä pakollisia tavoitteita hyödynnetyn materiaalin käytöstä ensisijaisilla aloilla silloin, kun se on mahdollista; korostaa, että on tärkeää kehittää myrkyttömiä materiaalikiertoja, tehostaa erityistä huolta aiheuttavien aineiden korvaamista ja edistää tutkimusta ja innovointia myrkyttömien tuotteiden kehittämiseksi; kehottaa komissiota harkitsemaan toimenpiteitä sellaisten tuontituotteiden varalta, jotka sisältävät EU:ssa kiellettyjä aineita tai komponentteja, ja toteaa, että näitä ei saisi tuoda uudelleen EU:n markkinoille kulutustuotteissa kierrätettyinä;

38. tukee kestäviä tuotteita koskevia politiikkatoimia, mukaan lukien ekosuunnittelumahdollisuuksien laajentaminen lainsäädännöllä, jolla tuotteista tehdään kestävämpiä, korjattavampia, uudelleenkäytettävämpiä ja kierrätettävämpiä, sekä sellaista ekosuunnittelua ja ympäristömerkintöjä koskevaa vahvaa työohjelmaa vuodesta 2020 alkaen, joka sisältää myös älypuhelimet ja muut uudet tietotekniset laitteet; kehottaa esittämään lainsäädäntöehdotuksia, jotka koskevat korjauttamisoikeutta, suunnitellun vanhenemisen poistamista ja tietoteknisten mobiililaitteiden yleislatureita; kannattaa komission suunnitelmia lainsäädäntöehdotuksista, joilla varmistetaan turvallinen, kestävä ja kiertotalouden periaatteiden mukainen arvoketju kaikkien akkujen osalta, ja odottaa tämän ehdotuksen sisältävän ainakin ekosuunnittelua koskevia toimenpiteitä, uudelleenkäyttö- ja kierrätystavoitteita sekä kestävää ja sosiaalisesti vastuullista hankintaa koskevia toimenpiteitä; korostaa tarvetta luoda Eurooppaan vahva ja kestävä akku- ja energianvarastointiklusteri; korostaa tarvetta edistää paikallista kulutusta ja tuotantoa jätteiden torjumista, vähentämistä, uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja korjaamista koskevien periaatteiden pohjalta, jotta voidaan tehdä loppu suunnitellun vanhenemisen liiketoimintastrategioista, joissa tuotteet suunnitellaan lyhytikäisiksi ja korvattaviksi, sekä mukauttaa kulutus planeettamme rajoihin; katsoo, että korjauttamisoikeus ja jatkuva tuki tietoteknisille palveluille ovat välttämättömiä kestävän kulutuksen saavuttamiseksi; kehottaa ankkuroimaan nämä oikeudet EU:n lainsäädäntöön;

39. kehottaa komissiota edelleen tehostamaan EU:n toimenpiteitä muovisaasteen torjumiseksi erityisesti meriympäristössä ja pyytää laajentamaan kertakäyttöisiä muovituotteita koskevia rajoituksia ja niiden korvaamista; tukee sellaisen lainsäädännön kehittämistä, jolla puututaan ylipakkaamiseen ja varmistetaan, että EU:n markkinoilla ei vuonna 2030 enää sallita mitään pakkauksia, joita ei voi käyttää uudelleen tai kierrättää taloudellisesti kannattavalla tavalla, niin että samalla huolehditaan elintarvikkeiden turvallisuudesta; peräänkuuluttaa toimenpiteitä pantillisten palautusjärjestelmien rajatylittävää koordinointia varten; kehottaa komissiota puuttumaan mikromuoviongelmaan kokonaisvaltaisesti, muun muassa hyväksymällä suunnitellun tarkoituksellisesti lisättyjen mikromuovien kattavan käytöstä poistamisen sekä uusilla toimenpiteillä, myös sääntelytoimenpiteillä, esimerkiksi tekstiilien, renkaiden ja muovipellettien tahattomien muovipäästöjen varalta; toteaa, että komissio aikoo kehittää sääntelykehyksen biohajoaville ja biopohjaisille muoveille; korostaa tarvetta siirtyä täysin suljetun kierron muovitalouteen;

40. peräänkuuluttaa vihreitä EU:n sisämarkkinoita kestävien tuotteiden kysynnän vauhdittamiseksi erityissäännöksillä, kuten laajentamalla ympäristöä säästävien julkisten hankintojen käyttöä; pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että komissio on sitoutunut ehdottamaan lisää ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöä ja ohjeistusta; kehottaa EU:n toimielimiä toimimaan esimerkkinä hankinnoissaan; korostaa myös, että EU:n julkisia hankintoja koskevia sääntöjä on tarkasteltava uudelleen ja tarkistettava, jotta voidaan varmistaa aidosti tasapuoliset toimintaedellytykset EU:n yrityksille, erityisesti kestäviä tuotteita tai palveluja esimerkiksi julkisen liikenteen alalla tuottaville yrityksille;

41. korostaa, että voimaantuneet ja asioista perillä olevat kuluttajat ovat tässä tärkeässä asemassa; kehottaa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että kuluttajille annetaan avoimia, vertailukelpoisia ja yhdenmukaistettuja tuotetietoja, tuotemerkinnät mukaan lukien, vankan tiedon ja kuluttajatutkimusten pohjalta niin, että heitä voidaan auttaa tekemään terveellisempiä ja kestävämpiä valintoja ja että he ovat tietoisia tuotteiden kestävyydestä ja korjattavuudesta sekä niiden ympäristöjalanjäljestä; painottaa tarvetta antaa kuluttajille tehokkaita, helposti ymmärrettäviä ja täytäntöönpanokelpoisia ratkaisuja, joissa otetaan huomioon kestävyysnäkökohdat ja joissa tuotteet pikemminkin uudelleenkäytetään tai korjataan ennemmin kuin heitetään pois, kun ne eivät enää toimi kunnolla;

42. uskoo, että kestävästi hankituilla uusiutuvilla materiaaleilla on tärkeä rooli siirryttäessä hiilineutraaliin talouteen, ja korostaa tarvetta lisätä investointeja sellaisen kestävän biotalouden kehittämiseen, jossa fossiili-intensiiviset materiaalit korvataan uusiutuvilla ja biopohjaisilla materiaaleilla esimerkiksi rakennuksissa, tekstiileissä, kemikaaleissa, pakkauksissa, laivanrakennuksessa ja – jos kestävyys voidaan taata – energiantuotannossa; korostaa, että tämä on toteutettava kestävästi ja ekologisia rajoja kunnioittaen; korostaa biotalouden potentiaalia uusien vihreiden työpaikkojen luomisessa, myös EU:n maaseutualueilla, ja innovoinnin piristämisessä; kehottaa tukemaan tutkimusta ja innovointia sellaisten kestävien biotalouden ratkaisujen alalla, joissa olisi otettava huomioon myös tarve suojella ainutlaatuista biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemejä; kehottaa panemaan EU:n biotalousstrategian tehokkaasti täytäntöön osana vihreän kehityksen ohjelmaa;

Kestävään ja älykkääseen liikkumiseen siirtymisen nopeuttaminen

43. on ilahtunut valmisteilla olevasta kestävän ja älykkään liikkumisen strategiasta ja on komission kanssa samaa mieltä siitä, että kaikilla liikennemuodoilla (maantie-, rautatie-, lento- ja vesiliikenne) on velvollisuus osallistua liikennealan irtautumiseen hiilestä, jotta ilmastoneutraalin talouden tavoite voidaan saavuttaa, ja toteaa samalla, että tämä on paitsi haaste myös mahdollisuus; kannattaa saastuttaja maksaa -periaatteen soveltamista; kehottaa laatimaan oikeudenmukaista siirtymää varten pitkän aikavälin kokonaisvaltaisen strategian, jossa otetaan huomioon myös liikennealan merkitys EU:n taloudelle sekä tarve varmistaa korkeatasoiset kohtuuhintaiset ja esteettömät liikenneyhteydet samoin kuin sosiaaliset näkökohdat ja työntekijöiden oikeuksien suojelu;

44. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen, jonka mukaan multimodaaliliikenteeseen panostetaan tehokkuuden lisäämiseksi ja päästöjen vähentämiseksi; katsoo kuitenkin, että multimodaalisuus voidaan saavuttaa parhaiten vain konkreettisilla lainsäädäntöehdotuksilla; on ilahtunut komission aikomuksesta ehdottaa toimenpiteitä, joilla lisätään maantie-, rautatie- ja sisävesiliikenteen välisiä yhteyksiä ja jotka johtavat todelliseen liikennemuotosiirtymään; kehottaa lisäämään ja tukemaan investointeja EU:n rautatieverkostojen välisiin yhteyksiin, jotta voidaan mahdollistaa julkisen rautatieliikenteen yhdenvertaiset käyttömahdollisuudet kaikkialla EU:ssa ja tehdä rautateiden henkilöliikenteestä houkuttelevampaa; korostaa, että yhtenäinen eurooppalainen rautatiealue on yksi liikennemuotosiirtymän edellytys, ja kehottaa komissiota esittämään vuoden 2020 loppuun mennessä strategian ja sen jälkeen konkreettisia lainsäädäntöehdotuksia, joilla lopetetaan sisämarkkinoiden pirstaloituminen;

45. painottaa, että päästötön vesiliikenne on keskeisessä asemassa kestävän multimodaaliliikenteen kehittämisessä; kehottaa komissiota kehittämään koordinoidun eurooppalaisen kehyksen sisävesiväyliä koskeville säännöille; pyytää komissiota tukemaan aktiivisesti myös sisävesiliikenteen kattavaa intermodaalisuutta ja erityisesti kansallisten vesiliikennejärjestelmien rajatylittävää verkottumista, jota on parannettava;

46. muistuttaa, että yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan avulla pystytään vähentämään ilmailun päästöjä ilman suuria kustannuksia mutta se ei yksin riitä saamaan aikaan merkittäviä vähennyksiä ilmailun päästöihin EU:n pitkän aikavälin tavoitetta vastaavasti; kehottaa laatimaan ilmailualalle selkeän sääntelyn etenemissuunnitelman, joka perustuu teknisiin ratkaisuihin, infrastruktuuriin, kestäviä vaihtoehtoisia polttoaineita koskeviin vaatimuksiin ja tehokkaaseen toimintaan, yhdessä liikennemuotosiirtymään tarjottavien kannustimien kanssa;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

47. pitää myönteisenä komission ehdotusta tarkistaa vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurista annettua direktiiviä ja Euroopan laajuisesta liikenneverkosta (TEN-T) annettua asetusta päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen ja alusten käyttöönoton nopeuttamiseksi; pitää kannatettavana panostamista sähköajoneuvojen latausinfrastruktuurin lisäämiseen; kehottaa kuitenkin laatimaan kattavamman kaupunkiliikennesuunnitelman, jotta voidaan vähentää ruuhkia ja parantaa elinoloja kaupungeissa, esimerkiksi päästöttömän joukkoliikenteen sekä pyöräily- ja jalankulkuinfrastruktuurin tukemisen kautta, varsinkin kaupunkialueilla;

48. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää varmistaa riittävät investoinnit asianmukaisen infrastruktuurin kehittämiseen päästötöntä liikennettä varten ja että kaikki asiaankuuluvat EU:n rahastot (Verkkojen Eurooppa -väline, InvestEU ym.) sekä Euroopan investointipankin (EIP) lainanantopolitiikka liikennealalla on räätälöitävä tätä varten; kehottaa jäsenvaltioita sitoutumaan innovatiivisten strategioiden, latausinfrastruktuurin ja vaihtoehtoisten polttoaineiden asianmukaiseen rahoitukseen ja nopeuttamaan niiden käyttöönottoa; katsoo, että liikenneveroista tai -maksuista saatavat tulot olisi korvamerkittävä siirtymän tukemiseen, jotta näistä kustannuksista voidaan tehdä sosiaalisesti hyväksyttävämpiä; kannattaa komission ehdotusta älykkäiden liikenteenhallintajärjestelmien ja ”liikenne palveluna” -ratkaisujen kehittämisestä etenkin kaupunkialueilla; kehottaa komissiota tukemaan innovatiivisten sovellusten, uusien teknologioiden, uusien liiketoimintamallien sekä uusien syntymässä olevien ja innovatiivisten liikkuvuusjärjestelmien kehittämistä Euroopassa; kehottaa komissiota ottamaan kaupungit mukaan keskusteluun tulevien liikkuvuustoimien toteuttamisesta EU:n tasolla, koska niillä on käytännön kokemusta ja taitotietoa tältä alalta;

49. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen sisällyttää merenkulku päästökauppajärjestelmään; korostaa, että EU:n olisi puolustettava korkeaa tavoitetasoa kasvihuonekaasujen päästövähennyksissä meriliikennealalla sekä kansainvälisesti että EU:n tasolla ja että mahdolliset uudet EU:n toimenpiteet eivät saisi heikentää EU:n lipun alla purjehtivien alusten kansainvälistä kilpailukykyä; katsoo, että EU:n ja kansainvälisten toimenpiteiden olisi kuljettava käsi kädessä, jotta vältetään luomasta toimialalle kaksinkertaista sääntelyä, ja että mitkään maailmanlaajuiset toimet tai niiden puuttuminen eivät saisi estää EU:ta toteuttamasta kunnianhimoisempia toimia unionissa; painottaa lisäksi tarvetta toteuttaa toimenpiteitä, joilla luovutaan raskaan polttoöljyn käytöstä, sekä tarvetta investoida kiireesti tutkimukseen, joka koskee uutta teknologiaa merenkulkualan irrottamiseksi hiilestä, sekä tarvetta päästöttömien ja ympäristöystävällisten alusten kehittämiseen;

50. tukee ilmailualan päästöjen vähentämiseksi ehdotettuja toimenpiteitä ja EU:n päästökauppajärjestelmän lujittamista EU:n ilmastotavoitteiden mukaisesti sekä lentoyhtiöille EU:n sisäisissä lennoissa myönnettyjen ilmaisten päästöoikeuksien poistamista; kehottaa samalla komissiota ja jäsenvaltioita kaikin tavoin lujittamaan kansainvälistä lentoliikennettä koskevaa päästöhyvitysjärjestelmää (CORSIA) ja tukemaan sitä, että Kansainvälisessä siviili-ilmailujärjestössä (ICAO) hyväksytään pitkän aikavälin tavoite alan päästöjen vähentämiseksi, turvaten samalla EU:n itsenäisen lainsäädäntövallan päästökauppadirektiivin täytäntöönpanossa; korostaa, että Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat lainsäätäjinä ainoat toimielimet, jotka voivat päättää mahdollisista tulevista muutoksista päästökauppadirektiiviin; korostaa, että päästökauppadirektiiviin olisi tehtävä ainoastaan sellaisia muutoksia, jotka ovat yhteensopivia koko EU:n taloutta koskevan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumuksen kanssa;

51. painottaa tarvetta varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset eri liikennemuotojen välillä; kehottaa sen vuoksi komissiota tekemään ehdotuksia lento- ja meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden verovapautusten poistamista jäsenvaltioissa koskeviksi koordinoiduiksi toimenpiteiksi energiaverodirektiivin tarkistuksen yhteydessä, välttäen samalla tahattomia kielteisiä ympäristöön kohdistuvia, taloudellisia tai sosiaalisia seurauksia;

52. odottaa komission tulevia ehdotuksia tiukemmista ilman epäpuhtauksien päästönormeista polttomoottoriajoneuvoille (Euro 7) sekä henkilö- ja pakettiautojen samoin kuin kuorma-autojen tarkistetuista hiilidioksidipäästönormeista, koska näin voidaan varmistaa eteneminen kohti päästötöntä liikennettä vuodesta 2025 eteenpäin; kehottaa komissiota kehittämään elinkaariarvioinnin menetelmiä; palauttaa mieliin komission tiedonannon ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta” liitteenä olevan perusteellisen analyysin tuloksen, että kaikkien EU:n markkinoille tuotavien uusien henkilöautojen on oltava päästöttömiä vuodesta 2040 eteenpäin skenaarioissa, joissa ilmastoneutraalius saavutetaan vuonna 2050, ja peräänkuuluttaa johdonmukaista toimintakehystä sekä siirtymäjärjestelyjä tämän kehityksen tukemiseksi; huomauttaa, että nykyisten sääntöjen tarkistus on tarpeen, jotta edelläkävijämaat voivat soveltaa tiukempia toimenpiteitä kansallisella tasolla jäsenvaltioiden niin päättäessä;

53. suhtautuu myönteisesti komission suunnitelmiin puuttua meri- ja lentoliikenteen aiheuttamaan ilman pilaantumiseen ja muun muassa säännellä kaikkein saastuttavimpien alusten pääsyä EU:n satamiin ja toteuttaa sääntelytoimia satamissa laiturissa olevien alusten aiheuttaman saastumisen varalta; painottaa, että on tärkeää vauhdittaa uusiutuvaa energiaa käyttävien päästöttömien satamien kehittämistä; tähdentää, että uusien päästöjen valvonta-alueiden perustaminen, josta määrätään kansainvälisessä yleissopimuksessa aluksista aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemisestä (MARPOL), ja meriliikenteen nopeusrajoitusten alentaminen ovat päästöjen vähentämiseksi tarkoituksenmukaisia ratkaisuja, jotka on helppo toteuttaa;

54. panee merkille komission suunnitelmat harkita EU:n päästökauppajärjestelmän laajentamista tieliikenteen päästöihin; torjuu suoran sisällyttämisen EU:n päästökauppajärjestelmään ja kaikenlaisten rinnakkaisten järjestelmien perustamisen; tähdentää painokkaasti, että minkäänlaisella hinnoittelujärjestelmällä ei saisi korvata tai heikentää henkilö- ja kuorma-autoja koskevia nykyisiä tai tulevia hiilidioksidinormeja eikä aiheuttaa välitöntä lisärasitusta kuluttajille;

Pellolta pöytään: reilun, terveyttä edistävän ja ympäristöystävällisen elintarvikejärjestelmän kehittäminen

55. on tyytyväinen komission ehdotukseen esittää vuonna 2020 Pellolta pöytään -strategia, jotta voidaan saada aikaan kestävämpi elintarvikepolitiikka yhdistämällä toimet ilmastonmuutoksen torjumiseksi, ympäristön suojelemiseksi ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja ennallistamiseksi kunnianhimoiseen tavoitteeseen varmistaa, että eurooppalaiset saavat kohtuuhintaisia, laadukkaita ja kestäviä elintarvikkeita, varmistaen samalla kohtuullinen toimeentulo viljelijöille ja kalastajille sekä maatalousalan kilpailukyky; katsoo, että yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) olisi oltava täysin linjassa ilmastoa ja biologista monimuotoisuutta koskevien EU:n kiristettyjen tavoitteiden kanssa; suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen varmistaa, että eurooppalaisista elintarvikkeista tulee maailmanlaajuinen kestävyysnormi; kehottaa komissiota käyttämään Pellolta pöytään -strategiaa siihen, että luodaan aito pitkän aikavälin visio kestävistä ja kilpailukykyisistä elintarvikejärjestelmistä edistäen samalla EU:n tuotantostandardien vastavuoroisuutta kauppasopimuksissa;

56. korostaa, että kestävällä maataloudella ja viljelijöillä on tärkeä rooli Euroopan vihreän kehityksen ohjelman haasteisiin vastaamisessa; korostaa EU:n maatalouden merkitystä ja potentiaalia edistettäessä ilmastotoimia ja kiertotaloutta ja lisättäessä biologista monimuotoisuutta sekä edistettäessä uusiutuvien raaka-aineiden kestävää käyttöä; tähdentää, että EU:n viljelijöille on annettava tarvittavat välineet ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja siihen sopeutumiseksi, esimerkiksi investoimalla siirtymiseen kestävämpiin maatalousjärjestelmiin; korostaa, että Pellolta pöytään -strategiaan olisi sisällytettävä kunnianhimoinen tavoite maatalouden kasvihuonekaasupäästöjen ja maaperän huonontumisen vähentämiseksi;

57. painottaa tarvetta vahvistaa viljelijöiden asemaa maatalouselintarvikeketjussa; korostaa, että on käsiteltävä sitä, miten EU:n kilpailulainsäädäntö vaikuttaa elintarvikeketjun kestävyyteen, esimerkiksi torjumalla epäterveitä kaupan käytäntöjä ja palkitsemalla laadukkaiden elintarvikkeiden tuottajia julkishyödykkeiden, kuten ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin liittyvistä korkeatasoisemmista vaatimuksista saatavien hyötyjen, tarjoamisesta, sillä näitä ei tällä hetkellä oteta riittävästi huomioon hinnoissa maatilojen ulkopuolella;

58. kannattaa kestävää YMP:tä, jolla aktiivisesti tuetaan viljelijöitä ja kannustetaan heitä politiikkatoimin tuottamaan enemmän ympäristö- ja ilmastohyötyjä ja hallitsemaan paremmin volatiliteettia ja kriisejä; pyytää komissiota analysoimaan ehdotetun YMP:n uudistuksen panoksen ympäristön, ilmaston ja biologisen monimuotoisuuden suojelua koskevissa EU:n sitoumuksissa, jotta se voidaan sovittaa täysin yhteen Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa asetettujen tavoitteiden kanssa siten, että otetaan huomioon tarve säilyttää tasapuoliset toimintaedellytykset Euroopassa ja mahdollistetaan vahva, kestokykyinen ja kestävä maataloustuotanto; korostaa, että YMP-strategiasuunnitelmissa on otettava täysimääräisesti huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitetaso, ja kehottaa komissiota olemaan tässä kohdin järkähtämätön, kun se arvioi strategiasuunnitelmat, ja erityisesti tarkistamaan jäsenvaltioiden ekojärjestelmien kunnianhimoisuuden ja tehokkuuden sekä seuraamaan tiiviisti niiden täytäntöönpanon tuloksia; pitää uudessa täytäntöönpanomallissa tärkeänä tulosperusteista ja kohdennettua lähestymistapaa, joka on yksinkertaisempi ja avoimempi konkreettisten tuotosten ja lisäarvotavoitteiden suhteen; katsoo, että viljelijöitä on tarpeen auttaa toteuttamaan siirtymä entistä kestävämpään maatalouteen, ja kannattaa tätä varten YMP:lle talousarviota, jonka avulla se voi saavuttaa kaikki tavoitteensa, EU:n ympäristötavoitteiden saavuttaminen mukaan lukien;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

59. muistuttaa, että torjunta-aineiden käytön vähentäminen on yksi kestävän maatalouden ensisijaisen tärkeistä tavoitteista; suhtautuu tältä osin myönteisesti komission sitoumukseen puuttua torjunta-aineiden ympäristölle ja terveydelle aiheuttamiin paineisiin ja vähentää huomattavasti kemiallisten torjunta-aineiden käyttöä ja vaarallisuutta samoin kuin lannoitteiden ja antibioottien käyttöä, myös lainsäädäntötoimenpitein; korostaa, että Pellolta pöytään -strategiaan olisi sisällytettävä sitovat tavoitteet haitallisten torjunta-aineiden vähentämiseksi; peräänkuuluttaa EU:n strategiaa, jolla helpotetaan tieteellisesti perusteltujen kestävien vaihtoehtojen markkinoillepääsyä; kehottaa komissiota myös toimimaan torjunta-aineiden lupamenettelystä unionissa 16. tammikuuta 2019 annetussa parlamentin päätöslauselmassa ([4]) esitettyjen kehotusten mukaisesti;

60. panee huolestuneena merkille, että maatalous, kalatalous ja elintarviketuotanto aiheuttavat edelleen eniten maa- ja merialueiden biologisen monimuotoisuuden vähenemistä; uskoo, että pölyttäjien, kuten mehiläisten, katoaminen on elintarvikkeiden saannin turvaamisen kannalta erityisen huolestuttavaa, koska pölyttäjistä riippuvaisilla viljelykasveilla on merkittävä rooli ruokavaliossamme; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) vuonna 2013 antamat mehiläisiä ja kasvinsuojelua koskevat ohjeet hyväksytään kiireesti ja kokonaisuudessaan, ja kehottaa jäsenvaltioita yhdenmukaistamaan torjunta-aineita koskevat arviointinsa;

61. korostaa, että tarvitaan älykkäitä maataloustekniikoita ja tuotantomenetelmiä, jotta voitaisiin varmistaa, että kasvava väestö saa riittävästi ravitsevaa ruokaa, sekä vähentää ruokahävikkiä ja -jätettä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia ruokahävikin vähentämiseksi ja elintarvikepetosten torjumiseksi; vaatii täytäntöönpanokelpoista EU:n laajuista ruokahävikin 50 prosentin vähennystavoitetta vuoteen 2030 mennessä yhteisen menetelmän pohjalta; korostaa, että lyhyillä elintarvikeketjuilla voi olla myönteisiä vaikutuksia ruokahävikin vähentämiseen;

62. korostaa, että elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvia materiaaleja ja torjunta-ainejäämien enimmäismääriä koskevaa lainsäädäntöä olisi tarkistettava ja sen olisi perustuttava viimeisimpiin tieteellisiin havaintoihin; kehottaa komissiota kieltämään ihmisten terveydelle haitalliset elintarvikelisäaineet; palauttaa mieliin terveellisen ruoan ratkaisevan merkityksen sydän- ja verisuonitautien sekä syöpien vähentämisessä; korostaa, että on tärkeää luoda tuontielintarvikkeille oikeudellinen kehys, johon sisältyy myös täytäntöönpanomekanismeja, jotta ne olisivat eurooppalaisten ympäristönormien mukaisia;

63. toteaa, että EU:n kansalaisten mielestä YMP:n ja yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) tärkeimmäksi painopisteeksi olisi otettava turvallisten, terveellisten ja laadukkaiden elintarvikkeiden tarjoaminen kaikille kuluttajille; katsoo, että digitaalisilla tiedotuskeinoilla voidaan täydentää mutta ei korvata etikettiin sisältyviä tietoja; on sen vuoksi ilahtunut komission aikomuksesta selvittää uusia keinoja, joilla kuluttajia voitaisiin valistaa paremmin; kehottaa komissiota harkitsemaan elintarvikemerkintöjen parantamista, kun kyseessä ovat esimerkiksi ravintoarvomerkinnät, tiettyjen elintarvikkeiden alkuperämaamerkinnät, ympäristömerkinnät ja eläinten hyvinvointia koskevat merkinnät, jotta vältetään sisämarkkinoiden hajaantuminen ja taataan objektiiviset, avoimet ja kuluttajaystävälliset tiedot;

64. korostaa, että maataloudessa on potentiaalia auttaa EU:ta vähentämään päästöjä kestävillä käytännöillä, kuten täsmäviljely, luomuviljely, agroekologia, peltometsäviljely, eläinten hyvinvoinnin parantaminen sekä ihmisten ja eläinten tautien ennaltaehkäisy, mukaan lukien kestävä metsänhoito, hiilen talteenotto sekä ravinnehuollon parantaminen, pyrittäessä Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteisiin; korostaa, että on tärkeää antaa viljelijöille kannustimia siirtyä menetelmiin, joilla saadaan parempia ilmasto-, ympäristö- ja biologiseen monimuotoisuuteen liittyviä hyötyjä oikeudenmukaisesti, ajoissa ja taloudellisesti elinkelpoisella tavalla; pitää myönteisenä, että Pellolta pöytään -strategiassa aiotaan käsitellä myös uuden teknologian, kuten digitalisoinnin, hyötyjä, jotta voidaan parantaa tehokkuutta, resurssien käyttöä ja ympäristökestävyyttä tuoden alalle samalla taloudellisia hyötyjä; toistaa vetoomuksensa, että nyt on aika toteuttaa kasvivalkuaisen tuotantoa ja saantia koskeva unionin suurimittainen strateginen suunnitelma, joka perustuu koko unionin kaiken viljelyn kestävään kehitykseen;

65. kehottaa komissiota sisällyttämään Pellolta pöytään -strategiaan kalastus- ja vesiviljelytuotteet, jotta voidaan vahvistaa kalastusalan kestävää arvoketjua (pyynnistä kulutukseen); tunnustaa kalastusalan potentiaalin edistää Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamista; korostaa painokkaasti, että alan on toimittava EU:n ympäristö-, ilmasto- ja kestävyystavoitteiden mukaisesti sekä tieteellisesti perustellusti; korostaa, että on tärkeää varmistaa riittävä tuki eurooppalaisille kalastajille heidän siirtyessään kestävään kalastustoimintaan; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen kaikkien kala- ja äyriäistuotteiden jäljitettävyyden parantamiseksi ja sisällyttämään siihen kalasäilykkeiden alkuperämerkinnät ja meriympäristöä vahingoittavien tai heikentävien tuotteiden kiellon;

([4]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0023.

66. pitää tärkeänä tiukentaa eläinten hyvinvointia koskevan voimassa olevan lainsäädännön vaatimuksia ja kehittää tarpeen mukaan uusia vaatimuksia uusien tieteellisten tietojen pohjalta sekä käynnistää rikkomusmenettelyjä niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka järjestelmällisesti laiminlyövät eläinten hyvinvointia koskevan voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanon ja valvonnan; kehottaa komissiota esittämään ilman aiheetonta viivytystä eläinten hyvinvointia koskevan uuden strategian, jolla pohjustetaan eläinten hyvinvointia koskevaa puitelainsäädäntöä, ja varmistamaan, että kaikissa asiaankuuluvissa politiikoissa otetaan huomioon, että eläimet ovat tuntevia olentoja;

Ekosysteemien ja biodiversiteetin säilyttäminen ja ennallistaminen

67. pitää erittäin valitettavana, että Euroopassa ja koko maailmassa menetetään biologista monimuotoisuuttaan edelleen hälyttävän nopeasti ja ettei se ole saavuttamassa tämänhetkisiä tavoitteitaan, mukaan lukien Aichin tavoitteet biologisen monimuotoisuuden heikkenemisen pysäyttämiseksi; korostaa tarvetta säilyttää ja ennallistaa biologista monimuotoisuutta ja panee tyytyväisenä merkille komission sitoumuksen esittää biodiversiteettistrategia maaliskuuhun 2020 mennessä ennen biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten 15. konferenssia; korostaa, että EU:n olisi pyrittävä saamaan biologista monimuotoisuutta koskevasta vuoden 2020 jälkeisestä kehyksestä aikaan kunnianhimoinen ja sitova sopimus, jolla on selkeä päämäärä ja suojelualueita koskevat velvoittavat tavoitteet sekä EU:ssa yleensä että maailmanlaajuisesti; katsoo, että on ratkaisevan tärkeää pysäyttää ja kääntää biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen vuoteen 2030 mennessä sekä EU:ssa että maailmanlaajuisesti, myös toteuttamalla erityistoimia EU:n merentakaisilla mailla ja alueilla;

68. korostaa, että vuoteen 2030 ulottuvaan biologista monimuotoisuutta koskevaan strategiaan on sisällyttävä paitsi kunnianhimoisia ja täytäntöönpanokelpoisia oikeudellisia toimenpiteitä sekä sitovia tavoitteita, joilla parannetaan haavoittuvien ekosysteemien suojelua ja ennallistamista, myös kokonaisvaltaisia toimenpiteitä, joilla puututaan biologisen monimuotoisuuden vähenemisen syihin; korostaa, että on tärkeää lisätä suojelualueverkostojen vaikuttavuutta ja kattavuutta, jotta voidaan hillitä ilmastonmuutosta ja sopeutua siihen ja mahdollistaa biologisen monimuotoisuuden palautuminen; kehottaa komissiota sisällyttämään biologista monimuotoisuutta koskevaan strategiaan tavoitteen vaarallisten kemikaalien poistamiseksi käytöstä ja nivomaan sen yhteen myrkytöntä ympäristöä koskevan strategian kanssa; panee merkille komission suunnitelmat määrittää toimenpiteitä vahingoittuneiden ekosysteemien parantamiseksi ja ennallistamiseksi sekä ehdottaa luonnon ennallistamissuunnitelmaa; katsoo, että biologisesti monimuotoiset kaupunkien vihreän infrastruktuurin alueet auttavat käsittelemään ilman pilaantumista, melua, ilmastonmuutoksen vaikutuksia, lämpöaaltoja, tulvia sekä kansanterveyteen liittyviä ongelmia; pitää myönteisenä, että komissio aikoo tehdä ehdotuksia Euroopan kaupunkien viherryttämisestä ja kaupunkialueiden biologisen monimuotoisuuden lisäämisestä;

69. korostaa, että politiikkatoimien johdonmukaisuus niin EU:n kuin kansallisella tasolla on avainasemassa luonnon ja biologisen monimuotoisuuden suojelemista koskevan toimintapolitiikan onnistumiseksi; katsoo, että täytäntöönpanon osalta on tärkeää vaihtaa parhaita käytäntöjä ja kokemuksia jäsenvaltioiden keskuudessa; kehottaa komissiota käynnistämään rikkomusmenettelyjä niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noudata luonnonsuojelulainsäädäntöä; kehottaa komissiota lujittamaan ympäristövastuudirektiiviä Euroopan parlamentin 26. lokakuuta 2017 antamassa päätöslauselmassa esittämien suositusten mukaisesti;

70. katsoo, että biologisen monimuotoisuuden vähenemistä kiihdyttävät tekijät ovat maailmanlaajuisia eivätkä ne pysähdy kansallisiin rajoihin; tukee sen vuoksi komission ehdotusta biologisen monimuotoisuuden suojelua ja ennallistamista koskevan sitovan maailmanlaajuisen tavoitteen asettamisesta YK:n biodiversiteettikokouksessa lokakuussa 2020; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sopimaan yhdessä maailmanlaajuisia suojelualueita koskevasta kunnianhimoisesta tavoitteesta meri- ja maa-alueiden osalta;

71. muistuttaa, että metsät ovat välttämättömiä maapallon ja biologisen monimuotoisuuden kannalta; on tyytyväinen siihen, että komissio aikoo puuttua globaaliin metsäkatoon, ja pyytää sitä tehostamaan toimiaan; kehottaa komissiota esittämään viipymättä ehdotuksen EU:n oikeudelliseksi kehykseksi, joka perustuu due diligence -velvoitteisiin ja jolla varmistetaan kestävät ja metsäkatoa aiheuttamattomat toimitusketjut EU:n markkinoille saatetuille tuotteille ja jossa erityisesti yhtenä painopisteenä puututaan metsäkatotuonnin tärkeimpiin syihin ja kannustetaan sellaiseen tuontiin, joka ei johda ulkomailla metsäkatoon;

72. kehottaa komissiota esittämään uuden kunnianhimoisen EU:n metsästrategian, jossa tunnustetaan asianmukaisesti Euroopan metsillä niiden monikäytön vuoksi oleva monialainen merkitys sekä metsäalan ja kestävän metsänhoidon merkitys ilmastonmuutoksen ja biologisen monimuotoisuuden vähenemisen torjunnassa ja jossa otetaan huomioon myös sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristöön liittyvät seikat; toteaa jälleen, että Euroopassa on puututtava laittomaan puunkorjaukseen; korostaa, että metsitys-, uudelleenmetsitys- ja ennallistamishankkeilla olisi tähdättävä biologisen monimuotoisuuden lisäämiseen sekä hiilen varastointiin;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

73. korostaa, että biologisen monimuotoisuuden vähenemisen taustalla on usein luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laiton kauppa; huomauttaa, että EU:n vuoden 2016 toimintasuunnitelma luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjumiseksi päättyy vuoteen 2020; kehottaa komissiota uusimaan sen kirjaukset ja lujittamaan niitä, sisällyttämään ne kaikilta osin vuoteen 2030 ulottuvaan biodiversiteettistrategiaan ja varmistamaan riittävän rahoituksen; kehottaa komissiota ottamaan kumppanimaiden kanssa tehtävän yhteistyön keskeiseksi osaksi luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin liittyvän rikollisuuden ja biologisen monimuotoisuuden vastaista taistelua;

74. panee merkille sinisen talouden merkityksen ilmastonmuutoksen torjumisessa; korostaa, että sinisen talouden, mukaan lukien uusiutuva energia, matkailu ja teollisuus, on oltava aidosti kestävää, koska meren luonnonvarojen käyttö on suoraan tai välillisesti riippuvaista valtamerten laadusta ja kestävyydestä pitkällä aikavälillä; katsoo, että valtameret olisi nostettava korkealle Euroopan vihreän kehityksen ohjelman asialistalla; kehottaa komissiota antamaan vihreän kehityksen ohjelmalle ”sinisen” ulottuvuuden ja sisällyttämään tämän meriulottuvuuden kokonaan sen keskeiseksi osatekijäksi sekä tunnustamaan täysin merten tarjoamat ekosysteemipalvelut laatimalla meriä ja vesiviljelyä koskevan toimintasuunnitelman, johon sisältyy konkreettisia toimia integroidun strategisen vision kehittämiseksi meripolitiikkaan liittyviin asioihin, kuten liikenteeseen, innovointiin ja tietoon, biologiseen monimuotoisuuteen, siniseen talouteen, päästöihin ja hallintotapaan;

75. katsoo, että YKP:n tavoitteena olisi oltava lopettaa liikakalastus ja palauttaa kalakannat yli kestävän enimmäistuoton, kehittää kestäviä merten ja makean veden vesiviljelyjärjestelmiä ja ottaa käyttöön tehokas ja integroitu ekosysteemiperustainen hallinnointijärjestelmä, jossa otetaan huomioon kaikki kalakantoihin ja meriekosysteemiin vaikuttavat tekijät, mukaan lukien ilmastonmuutos ja saastuminen; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen YKP:n tämänsuuntaisesta uudistamisesta;

76. pitää välttämättöminä valtamerten ja rannikoiden suojelutoimia, jotka paitsi hillitsevät ilmastonmuutosta myös edistävät siihen sopeutumista, merten ja rannikoiden ekosysteemien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi, ja peräänkuuluttaa ehdotusta, jossa asetetaan sitova tavoite merellisten suojelualueiden verkoston laajentamisesta vähintään 30 prosenttia EU:n tasolla vuoteen 2030 ulottuvassa biodiversiteettistrategiassa, jotta voidaan tehostaa valtamerten suojelua; korostaa tarvetta tehostaa taloudellisia ja valmiusresursseja biologista monimuotoisuutta, ilmastoa ja saastumista koskevan meriosaamisen parantamiseksi, jotta voidaan ymmärtää paremmin toiminnan meriekosysteemeihin ja kalakantojen tilaan kohdistuvia vaikutuksia ja laatia tarkoituksenmukaisia toimintasuunnitelmia sopeutumista ja hillitsemistä varten,

77. korostaa, että on tärkeää vaalia EU:n roolia edelläkävijänä valtamerten hallinnoinnissa, kauppaa koskeva ulottuvuus mukaan lukien, edistämällä sellaisen YK:n merioikeusyleissopimuksen alaisen kansainvälisen mekanismin käyttöönottoa, jolla biologista monimuotoisuutta ja meriekosysteemejä suojellaan kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla, sekä nollatoleranssipolitiikan käyttöönottoa laittoman kalastuksen yhteydessä, mukaan lukien naapurimaiden kanssa yhteinen strategia pilaantumisen estämiseksi ja vähentämiseksi; huomauttaa, että on tarpeen vahvistaa EU:n osallistumista YK:n Decade of Ocean Science for Sustainable Development -hankkeeseen, jotta voidaan entistä paremmin tehdä valtameritutkimusta ja edistää kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista;

Myrkyttömään ympäristöön tähtäävä nollapäästötavoite

78. on tyytyväinen komission suunnitelmiin esittää nollapäästötoimintasuunnitelma ilman, veden ja maaperän suojelemiseksi ja toteaa, että siinä olisi käsiteltävä myös maalta vesistöihin kulkeutuvia saasteita, siihen olisi sisällytettävä tehostettu seuranta ja siinä olisi keskityttävä toimiin pilaantumisen ehkäisemiseksi; pitää valitettavana, että myrkytöntä ympäristöä koskevan strategian esittäminen on viivästynyt, ja kehottaa komissiota viipymättä esittämään kunnianhimoisen ja monialaisen myrkytöntä ympäristöä koskevan strategian mahdollisimman pian vuonna 2020, jotta varmistetaan, että kaikkia eurooppalaisia, mukaan lukien kuluttajat, työntekijät ja haavoittuvat väestöryhmät, suojellaan asianmukaisesti haitallisilta aineilta;

79. katsoo, että myrkytöntä ympäristöä koskevan strategian olisi korjattava kaikki EU:n kemikaalilainsäädännön sääntelypuutteet ja myötävaikutettava tehokkaasti erityistä huolta aiheuttavien aineiden ja muiden vaarallisten kemikaalien, kuten hormonaalisten haitta-aineiden, erittäin hitaasti hajoavien kemikaalien, neurotoksisten aineiden ja immuunitoksisten aineiden, nopeaan korvaamiseen ja että siinä olisi puututtava kemikaalien yhteisvaikutuksiin, aineiden nanomuotoihin ja altistumiselle tuotteissa oleville vaarallisille kemikaaleille; toistaa, että kaikissa näiden kemikaalien kielloissa olisi otettava huomioon kaikki kestävyyden osa-alueet; korostaa, että tarvitaan selkeää sitoutumista, jolla turvataan varat turvallisempia vaihtoehtoja koskevan tutkimuksen parantamiseen ja edistetään korvaavia ratkaisuja vaarallisille kemikaaleille, puhdasta tuotantoa sekä kestävää innovointia; korostaa tarvetta vähentää eläinkokeita riskinarvioinnissa ja kehottaa lisäämään tätä koskevaa panostusta ja rahoitusta;

80. kehottaa esittämään viimeistään kesäkuussa 2020 kunnianhimoisen lainsäädäntöehdotuksen, joka koskee hormonaalisia haitta-aineita kosmetiikassa, leluissa ja elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvissa materiaaleissa, sekä toimintasuunnitelman, jossa esitetään kattava kehys tavoitteineen ja määräaikoineen niin, että voidaan minimoida ihmisten altistuminen hormonaalisille haitta-aineille; huomauttaa, että hormonaalisia haitta-aineita koskevassa uudessa kattavassa kehyksessä on varmistettava, että sekavaikutukset ja yhteisaltistuminen otetaan huomioon;

81. kehottaa komissiota toteuttamaan selkeitä lainsäädäntötoimia, joilla puututaan sekä valmistusprosessin että lääkkeiden käytön ja hävittämisen tuloksena ympäristöön joutuviin lääkkeisiin; panee huolestuneena merkille lääkeaineiden roolin mikrobilääkeresistenssin yleistymisessä, kun niitä vapautuu ympäristöön eläinten lannasta;

82. huomauttaa, että ilman, veden ja maaperän suojelemiseksi laadittavan nollapäästötoimintasuunnitelman on oltava kattava ja monialainen strategia kansalaisten terveyden suojelemiseksi ympäristön pilaantumiselta ja saastumiselta; kehottaa komissiota nostamaan ilmanlaatumme suojelun tasoa viimeisimpien tieteellisten havaintojen ja Maailman terveysjärjestön (WHO) suuntaviivojen mukaisesti; kehottaa parantamaan ilman epäpuhtauksien seurantaa jäsenvaltioissa vankkojen ja yhdenmukaistettujen mittausmenetelmien täytäntöönpanon kautta sekä helpottamaan EU:n kansalaisten tiedonsaantia; kehottaa ryhtymään kattaviin toimiin kaikkien merkityksellisten epäpuhtauksien suhteen pohja- ja pintavesien luonnollisten toimintojen palauttamiseksi; korostaa, että teollisuuden päästöjä koskevan direktiivin tarkistuksessa olisi painotettava pilaantumisen ehkäisemistä, johdonmukaisuutta kiertotaloutta koskevien politiikkojen kanssa ja hiilestä irtautumista; kehottaa lisäksi tarkistamaan Seveso-direktiiviä;

Euroopan vihreän kehityksen ohjelman rahoittaminen ja oikeudenmukaisen siirtymän turvaaminen

83. panee tyytyväisenä merkille, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat huomattavat rahoitustarpeet tunnustetaan; pitää lisäksi myönteisenä, että tiedonannossa tunnustetaan, että kestävyys olisi sisällytettävä tiiviimmin kaikille aloille; katsoo, että komission olisi esitettävä kattava rahoitussuunnitelma, joka perustuu yhtenäiseen ehdotuskokonaisuuteen, jolla olisi pyrittävä tehostamaan julkisia ja yksityisiä investointeja kaikilla tasoilla; katsoo, että tällainen suunnitelma on tarpeen, jotta voidaan toteuttaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat mittavat rahoitustarpeet ja lisäinvestoinnit, jotka ylittävät selvästi komission esittämän varovaisen 260 miljardin euron arvion, ja toteaa, että komission arviossa ei oteta huomioon esimerkiksi investointitarpeita, joita tarvitaan ilmastonmuutokseen sopeutumiseen ja muihin ympäristöhaasteisiin, kuten biologiseen monimuotoisuuteen, tai sosiaalisten kustannusten kattamiseksi tarvittavia julkisia investointeja; korostaa, että merkittävän hiilestä irtautumisen kustannukset ovat nyt paljon pienemmät kuin ilmastonmuutoksesta aiheutuvat kustannukset;

84. tukee suunnitelmia Kestävä Eurooppa -investointiohjelmasta, jolla autettaisiin poistamaan investointivaje, rahoitettaisiin osittain siirtymistä hiilineutraaliin talouteen ja varmistettaisiin oikeudenmukainen siirtymä kaikilla EU:n alueilla; painottaa, että ohjelmassa olisi otettava huomioon aiemmista ohjelmista (Euroopan investointiohjelma eli ns. Junckerin suunnitelma) saadut kokemukset ja siinä olisi erityisesti painotettava aitoja lisäinvestointeja, joista saadaan unionin lisäarvoa; peräänkuuluttaa koordinoituja toimia, joilla puututaan investointivajeeseen koko EU:ssa, myös EU:n talousarvion, EIP:n ja muiden rahoituslaitosten rahoituksen sekä EU:n ohjelmien kautta, esimerkiksi InvestEU-rahaston kautta;

85. pitää uutta energia-alan lainanantopolitiikkaa sekä ilmastotoimia ja ympäristökestävyyttä koskevaa uutta strategiaa, jotka EIP hyväksyi 14. marraskuuta 2019, myönteisenä panoksena Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toteuttamiseen; on ilahtunut siitä, että EIP on tarkoitus muuttaa EU:n uudeksi ilmastopankiksi, jonka toimista 50 prosenttia keskittyy ilmastotoimiin ja ympäristökestävyyteen vuoteen 2025 mennessä, joka lopettaa tukensa fossiilisia polttoaineita koskeville hankkeille vuoteen 2021 mennessä ja jonka kaikki rahoitustoimet ovat Pariisin sopimuksen periaatteiden ja tavoitteiden mukaisia vuoteen 2020 mennessä; kannustaa EIP:tä aktiivisesti tukemaan hankkeita, jotka tukevat oikeudenmukaista siirtymää, kuten tutkimus, innovointi ja digitalisaatio, pk-yritysten rahoituksen saanti sekä sosiaaliset investoinnit ja taidot; kehottaa EIP:n investointipolitiikkaa tarjoamaan Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan sisältyville aloitteille ensi tilassa kohdennettua rahoitusta ja ottamaan samalla huomioon, miten EIP:n rahoitus voi täydentää muista lähteistä saatavaa rahoitusta; korostaa, että koordinointi muiden rahoitusvälineiden kanssa on ratkaisevan tärkeää, koska EIP ei voi yksin rahoittaa kaikkia Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan sisältyviä aloitteita; panee tyytyväisenä merkille Euroopan keskuspankin (EKP) uuden pääjohtajan äskettäiset lausunnot, joiden mukaan EKP:n olisi sekä rahapoliittisissa että pankkitoiminnan valvontatehtävissään osallistuttava ilmastonmuutoksen torjuntaan; kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä EKP:n kanssa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa koskevassa tiedonannossa luvattujen toimien johdonmukaisuuden varmistamiseksi, vaikuttamatta kuitenkaan EKP:n perussopimusten mukaiseen toimeksiantoon;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

86. korostaa, että on paneuduttava kestävien rahoitustuotteiden alhaisen tarjonnan ja suuren kysynnän väliseen nykyiseen markkinaepätasapainoon; painottaa jälleen kestävän rahoituksen merkitystä ja pitää välttämättömänä, että tärkeimmät kansainväliset rahoituslaitokset ottavat käyttöön ja kehittävät nopeasti kestävää rahoitusta, jotta varmistetaan EU:n rahoitusjärjestelmän kestävyyden astetta koskeva täysi avoimuus ja saadaan aikaan onnistunut maailmantalouden hiilestä irtautuminen; peräänkuuluttaa tarvetta edetä kestävää rahoitusta koskevan strategian saavutusten pohjalta ja korostaa, että on pikaisesti pantava täytäntöön kestävää rahoitusta koskeva EU:n toimintasuunnitelma, mukaan lukien finanssituotteiden ympäristömerkki, vihreiden joukkovelkakirjojen standardi sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden sisällyttäminen pankkien vakavaraisuuskehykseen, ja pitää tervetulleena kestävää rahoitusta koskevan kansainvälisen foorumin perustamista;

87. korostaa tarvetta tukea oikeudenmukaista siirtymää ja suhtautuu myönteisesti tätä koskeviin komission sitoumuksiin; uskoo, että hyvin suunniteltu oikeudenmukaisen siirtymän mekanismi, oikeudenmukaisen siirtymän rahasto mukaan lukien, on tärkeä väline helpotettaessa tällaista siirtymää ja tavoiteltaessa kunnianhimoisia ilmastotavoitteita ottaen samalla huomioon sosiaaliset vaikutukset; korostaa, että tämän välineen vankka rahoitus, talousarvion lisäresurssit mukaan lukien, on keskeinen tekijä siinä, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelma pannaan menestyksekkäästi täytäntöön; katsoo, että oikeudenmukaisessa siirtymässä on kyse muustakin kuin rahastosta ja että se on toimintapoliittisesti kokonaisvaltainen, investoinnein tuettu toimintamalli, jolla on varmistettava, ettei ketään jätetä jälkeen, ja korostaa jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikan merkitystä tässä yhteydessä; katsoo, että mekanismi ei saisi olla pelkästään nettosiirto kansallisille hallituksille tai yrityksille eikä sitä saisi käyttää yritysten vastuiden maksamiseen vaan että sillä olisi konkreettisesti autettava kaikkien alojen työntekijöitä ja yhteisöjä niillä EU:n alueilla, joihin hiilestä irtautuminen eniten vaikuttaa, kuten hiilikaivosalueet ja hiilivaltaiset alueet, toteuttamaan siirtymä tulevaisuuden puhtaaseen talouteen, ilman että se estää toteuttamasta ennakoivia hankkeita ja aloitteita; katsoo, että rahaston olisi muun muassa edistettävä täydennys- ja uudelleenkoulutusta, jotta työntekijät voivat valmistautua ja sopeutua työllistymisen alan uusiin näkymiin, vaatimuksiin ja pätevyyksiin ja jotta voidaan tukea laadukkaiden ja kestävien työpaikkojen luomista; tähdentää painokkaasti, että oikeudenmukaiseen siirtymään myönnettävän rahoituksen ehdoksi on asetettava edistyminen konkreettisissa ja sitovissa suunnitelmissa hiilestä irtautumiseksi Pariisin sopimuksen mukaisesti ja erityisesti luopuminen kivihiilestä sekä murros hiili-intensiivisillä talousalueilla; pitää tärkeänä varmistaa asianmukainen seurantakehys, jotta voidaan seurata tällaisten varojen käyttöä jäsenvaltioissa; korostaa kuitenkin, että rahastot eivät yksin voi taata siirtymää ja että tarvitaan kokonaisvaltainen EU:n strategia, joka perustuu aitoon vuoropuheluun ja kumppanuuteen asianomaisten ihmisten ja yhteisöjen kanssa, ammattiliitot mukaan lukien;

88. korostaa, että vuosien 2021–2027 monivuotisella rahoituskehyksellä on keskeinen rooli Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toteuttamisessa ja että tarvitaan kiireesti uutta kvanttiloikkaa poliittisissa ja taloudellisissa ponnistuksissa, uudet talousarviovarat mukaan lukien, jotta voidaan saavuttaa ohjelman tavoitteet sekä toteuttaa oikeudenmukainen siirtymä hiilineutraaliin talouteen sosiaalista oikeudenmukaisuutta koskevien korkeimpien kriteerien pohjalta niin, ettei ketään eikä mitään aluetta jätetä jälkeen; odottaa, että seuraavan ohjelmakauden aikana määrärahat ovat tämän tavoitteen mukaisia, ja korostaa, että monivuotisen rahoituskehyksen vähentäminen olisi selvästi askel taaksepäin;

89. kehottaa laatimaan mekanismin, jolla taataan hyvä koordinointi, johdonmukaisuus ja yhtenäisyys kaikkien käytettävissä olevien EU:n politiikkatoimien, rahoitusvälineiden ja investointien välillä, EIP mukaan lukien, jotta vältetään päällekkäisyydet, lisätään niiden rahoituksen synergioita ja täydentävyyttä, vivutetaan kestäviä yksityisiä ja julkisia investointeja ja näin optimoidaan ja valtavirtaistetaan rahoitustuki Euroopan vihreän kehityksen ohjelmalle; korostaa tältä osin tukevansa periaatetta, jonka mukaan tavoitteet valtavirtaistetaan monivuotiseen rahoituskehykseen, jotta toimintapolitiikka olisi johdonmukaista; katsoo, että veropetosten, verojen välttelyn, aggressiivisen verosuunnittelun ja rahanpesun torjunta on tärkeässä asemassa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa sekä oikeudenmukaisen yhteiskunnan ja vahvan talouden luomisessa;

90. kehottaa vahvistamaan biologiseen monimuotoisuuteen käytettäviä menoja ja ilmastotoimien valtavirtaistamista koskevia kunnianhimoisia ja sitovia tavoitteita, jotka ylittävät monivuotisesta rahoituskehyksestä annetussa parlamentin väliaikaisessa mietinnössä esitetyt kohdennettujen menojen osuuksien tasot, mukaan lukien tiukka ja kattava menetelmä ilmastoon ja biologiseen monimuotoisuuden liittyvien merkityksellisten menojen määrittelemiseksi ja jäljittämiseksi; vaatii komissiota varmistamaan, ettei mikään EU:n julkinen rahoitus mistään EU:n toimintapolitiikoista ole ristiriidassa Pariisin sopimuksen päämäärän ja EU:n muiden ympäristötavoitteiden sekä kansainvälisten sitoumusten ja velvoitteiden kanssa;

91. kannattaa, että käyttöön otetaan joukko hyvin kohdennettuja uusia vihreitä omia resursseja, jotka vastaavat Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteita ja joilla edistetään ja helpotetaan vihreää ja sosiaalisesti oikeudenmukaista siirtymää, mukaan lukien ilmastonmuutoksen torjunta ja ympäristön suojelu; pitää tätä koskevia komission ehdotuksia yhtenä lähtökohtana;

92. katsoo, että valtiontukisääntöjen suunnitellussa tarkistamisessa olisi otettava huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toimintapoliittiset tavoitteet ja pyrittävä vahvistamaan ja yksinkertaistamaan investointeja kestäviin ratkaisuihin, jotta varmistetaan kivihiilen ja fossiilisten polttoaineiden suorien ja välillisten tukien nopea lopettaminen EU:ssa ja annetaan suuntaviivoja, jotka ovat täysin sopusoinnussa kasvihuonekaasujen vähentämistä ja ympäristöä koskevien tavoitteiden kanssa, kansallisille, alueellisille ja paikallisille viranomaisille, joilla on keskeinen rooli Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tehokkaassa ja innovatiivisessa täytäntöönpanossa; katsoo, että tarkistuksessa olisi sallittava kansallinen tuki kivihiilen käytöstä poistamiseen liittyville rakennemuutoksille samoin ehdoin kuin oikeudenmukaisen siirtymän rahastossa; korostaa, että tällaisen tarkistuksen yhteydessä ei saa heikentää EU:n vahvaa kilpailusääntökokonaisuutta;

93. korostaa, että huomattavan osan vihreän kehityksen ohjelman edellyttämästä rahoituksesta on tultava jäsenvaltioiden talousarvioista; on tyytyväinen, että komissio aikoo tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa kansallisten talousarvioiden viherryttämiseksi; on huolissaan siitä, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tuleva rahoitusmalli saattaa vaarantua, jos ei noudateta kestävää finanssipolitiikkaa ja jos jäsenvaltioiden taloudellinen tilanne ei herätä luottamusta; kehottaa siksi luomaan suotuisat edellytykset kestäville julkisille investoinneille, jotta voidaan saavuttaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa asetetut tavoitteet, mutta korostaa, että valittu rahoitusmalli ei saa vaarantaa julkisen talouden kestävyyttä EU:ssa; korostaa kuitenkin, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa toteutettavien kestävien investointien olisi oltava aidosti täydentäviä eivätkä ne saisi johtaa markkinarahoituksen syrjäyttämiseen; korostaa tässä yhteydessä, että yksityiset ja julkiset investoinnit voivat hyötyä tämänhetkisistä matalista koroista;

94. vaatii, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman muutosohjelma näkyy myös ympäristötietoisemmassa eurooppalaisessa ohjausjaksossa; korostaa, että eurooppalaista ohjausjaksoa, siten kuin se nykyisin toimii, ei saisi vesittää; katsoo, että YK:n kestävän kehityksen tavoitteet olisi sisällytettävä eurooppalaiseen ohjausjaksoon, jotta prosessista tulisi vahva muutosvoima kohti kestäväpohjaisen hyvinvoinnin varmistamista kaikille Euroopassa; tukeekin sosiaalisten ja ympäristöä koskevien indikaattorien ja tavoitteiden pidemmälle menevää sisällyttämistä ohjausjaksolle siten, että jäsenvaltiot velvoitetaan esittämään kansallisia suunnitelmia tavoitteiden saavuttamiseksi; kehottaa komissiota lisäksi tekemään arvioita siitä, miten johdonmukaisia jäsenvaltioiden talousarviot ovat EU:n päivitettyjen ilmastotavoitteiden kanssa;

Tutkimustyön hyödyntäminen ja innovoinnin edistäminen

95. korostaa, että maailmanlaajuisesti kärkitason tutkimus ja innovointi ovat ratkaisevia Euroopan tulevaisuudelle ja välttämättömiä sen ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiselle, ne takaavat tieteeseen perustuvan strategian hiilineutraalin Euroopan saavuttamiseksi viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja yhteiskunnan puhtaan siirtymän ja turvaavat lisäksi talouden kilpailukyvyn ja kukoistuksen; pitää ilahduttavana, että komissio korostaa tarvetta eri alojen ja tieteenalojen yhteistyöhön; korostaa, että kaikissa EU:n tutkimus- ja innovointiohjelman ohjelmissa on järjestelmällisesti valtavirtaistettava ilmastotoimet ja varmistettava ilmastokestävyys; panee merkille uusien teknologioiden merkityksen lisähyötyjen tuottajana siirryttäessä kestävään talouteen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään sopeutumiseen liittyviä teknologioita koskevaa tutkimusta;

96. pitää tärkeänä vuosien 2021–2027 tehtävälähtöistä Horisontti Eurooppa -ohjelmaa, joka tarjoaa tilaisuuden osallistaa monenlaisia toimijoita, EU:n kansalaiset mukaan lukien, ilmastonmuutosta koskevan pakottavan globaalin haasteen ratkaisemiseen ja siirtyä entistä enemmän yhteistyöhön perustuviin tutkimus- ja innovointikäytäntöihin toteutettaessa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa; korostaa, että Horisontti Eurooppa -puiteohjelman kunnianhimoinen talousarvio, joka on 120 miljardia euroa käypinä hintoina, on säilytettävä, jotta voidaan vastata ilmastoneutraaliuteen liittyviin merkittäviin innovointihaasteisiin, ottaen huomioon, että vähintään 35 prosenttia Horisontti Eurooppa -puiteohjelman määrärahoista olisi kohdennettava ilmastotavoitteiden saavuttamiseen; korostaa, että muiden EU:n rahastojen määrärahoista olisi varata nykyistä suurempi osuus puhtaan teknologian alan tutkimukseen ja innovointiin; pyytää komissiota maksimoimaan laajemman innovointiympäristön synnyttämät mahdollisuudet, koska monet uudet keskeiset mahdollistavat teknologiat ovat ratkaisevan tärkeitä ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä;

97. korostaa, että EU:n on ylläpidettävä ja edelleen kehitettävä avaruusalan siviilisovellusten lippulaivaohjelmiaan Copernicusta ja Galileota sekä Euroopan avaruusohjelmavirastoa, joista saadaan arvokas panos ympäristön seurantaan ja tiedonkeruuseen; korostaa, että Copernicuksen ilmastonmuutosta koskevien palvelujen olisi oltava täysin operatiivisia mahdollisimman pian ja tarjottava näin jatkuvasti tarpeellista tietoa ilmastonmuutoksen hillintää ja siihen sopeutumista koskeville tehokkaille toimille;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

98. painottaa, että on tärkeää lisätä teknologian siirtoa ja tietämyksen jakamista ilmastonmuutoksen hillitsemisen, siihen sopeutumisen, biologisen monimuotoisuuden suojelun ja palauttamisen, resurssitehokkuuden ja kiertotalouden sekä vähähiilisten ja päästöttömien teknologioiden aloilla samoin kuin tiedonkeruuta, jotta voidaan tukea Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamista; korostaa, että on tärkeää tukea markkinoille saattamista, joka on keskeinen tekijä muunnettaessa EU:n merkittäviä osaamisresursseja innovaatioiksi; on sitä mieltä, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelma tarjoaa myös mahdollisuuden luoda yhteyksiä siihen osallistuvien alojen välille, minkä pitäisi tuottaa yhteistoimintahyötyjä; uskoo, että biotalous antaa EU:lle mahdollisuuden tuottaa tällaisia yhteistoimintahyötyjä eri aloilla ja täydentää kiertotaloutta;

99. toistaa, että EU:n politiikkatoimilla olisi tuettava tieteellistä huippuosaamista ja osallistuvaa tiedettä, lujitettava yhteistyötä tiedemaailman ja elinkeinoelämän välillä sekä edistettävä innovointia ja näyttöön perustuvaa päätöksentekoa lisäten alan kansainvälistä yhteistyötä, myös helpottamalla hyvien käytäntöjen vaihtoa, jotta voidaan vahvistaa ekologiseen siirtymään liittyviä taitoja siihen liittyvissä uusissa ammateissa, työntekijöiden, opettajien ja nuorten keskuudessa; on tyytyväinen komission aikomukseen päivittää osaamisohjelmaa ja nuorisotakuuta, jotta voidaan parantaa työllistettävyyttä vihreässä taloudessa, ja kannustaa jäsenvaltioita investoimaan koulutusjärjestelmiin, ammatilliseen koulutukseen liittyvät toimet mukaan lukien; pitää tiedonannon tavoitteiden kanssa johdonmukaisena edistää ympäristöystävällistä liikkuvuutta vuosien 2021–2027 Erasmus+-ohjelmassa;

Vältetään vahinkoa – kestävyyden sisällyttäminen kaikkiin EU:n politiikkoihin

100. pitää myönteisenä vahingon välttämisen periaatteen perusajatusta ja komission sitoumusta varmistaa, että kaikki EU:n toimet auttavat EU:ta toteuttamaan oikeudenmukaisen siirtymän kohti kestävää tulevaisuutta, myös vihreän budjetoinnin välineitä hyödyntäen, ja päivittää vastaavasti paremman sääntelyn suuntaviivojaan; vaatii yhtenäistä lähestymistapaa Pariisin sopimuksen, biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen ja kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöönpanoon sekä sisäisessä että ulkoisessa politiikassa; kehottaa komissiota avustamaan jäsenvaltioita nykyisen ja tulevan ympäristö- ja ilmastolainsäädännön täysimääräisessä ja asianmukaisessa täytäntöönpanossa jäsenvaltioissa sekä varmistamaan, että sääntöjen noudattamatta jättämisestä koituu seuraamuksia;

101. korostaa, että ennalta varautumisen periaate ohjaa keskeisellä tavalla EU:n toimia kaikilla politiikan aloilla yhdessä vahingon välttämisen periaatteen kanssa siten, että otetaan mahdollisimman tarkasti huomioon politiikkatoimien johdonmukaisuuden periaate; katsoo, että kaikkien Euroopan vihreän kehityksen ohjelman yhteydessä terveyden ja ympäristön suojelemiseksi toteutettavien toimien olisi perustuttava ennalta varautumisen periaatteeseen; vaatii EU:ta soveltamaan saastuttaja maksaa -periaatetta, kun se tekee ehdotuksia oikeudenmukaisiksi ja koordinoiduiksi toimiksi, joilla vastataan ilmasto- ja ympäristöhaasteisiin;

102. korostaa tarvetta perustaa kaikki tulevat lainsäädäntöehdotukset kattaviin vaikutustenarviointeihin, joissa on määritetty eri vaihtoehtojen sosioekonomiset, ympäristö- ja terveysvaikutukset, mukaan lukien kaikki ilmasto- ja ympäristövaikutukset sekä toimimatta jättämisen kustannukset, sekä vaikutukset EU:n yritysten, myös pk-yritysten, kansainväliseen kilpailukykyyn ja tarve välttää hiilivuotoa, vaikutukset eri jäsenvaltioihin, alueisiin ja aloihin, työllisyysvaikutukset ja vaikutukset pitkän aikavälin investointivarmuuteen; painottaa tarvetta osoittaa ihmisille kunkin ehdotuksen hyödyt samalla kun varmistetaan, että toimintapolitiikat vastaavat kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteita ja tavoitetta pysäyttää ilmaston lämpeneminen 1,5 celsiusasteeseen ja että ne eivät edistä biologisen monimuotoisuuden häviämistä; pitää kannatettavana sisällyttää kaikkien säädösehdotusten ja delegoitujen säädösten perusteluihin erityinen osio, jossa selitetään, miten kussakin aloitteessa varmistetaan vahingon välttämisen periaatteen noudattaminen; kehottaa toimimaan samoin myös täytäntöönpanosäädösten ja valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisten toimenpiteiden tapauksessa;

103. muistuttaa, että on olennaisen tärkeää turvata EU:n kansalaisille Århusin yleissopimuksessa taattu todellinen muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus ja oikeus tutustua asiakirjoihin; vaatii komissiota varmistamaan, että EU noudattaa yleissopimusta, ja pitää myönteisenä, että komissio harkitsee Århus-asetuksen tarkistamista;

104. pyytää komissiota toteuttamaan pohdinta-asiakirjaan ”Kohti kestävää Eurooppaa vuoteen 2030 mennessä” sisältyvän skenaarion 1, kuten parlamentti vaati vuotuisesta strategisesta mietinnöstä kestävän kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanosta ja tuloksista 14. maaliskuuta 2019 antamassaan päätöslauselmassa ([5]), ja toteaa, että tässä skenaariossa edellytetään muun muassa, että Kestävyys ensin” -periaate sisällytetään EU:n ja jäsenvaltioiden paremman sääntelyn toimintaohjelmiin;

105. korostaa, että kahdeksannen ympäristöohjelman on heijastettava Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa esitettyjä tavoitteita ja että sen on oltava täysin yhdenmukainen kestävän kehityksen tavoitteiden kanssa ja edistettävä niiden täytäntöönpanoa;

106. kiinnittää huomiota EU:n kulutuksen suureen ilmasto- ja ympäristöjalanjälkeen EU:n ulkopuolisissa maissa; kehottaa komissiota laatimaan tavoitteen EU:n kulutuksen ja tuotannon maailmanlaajuisen jalanjäljen pienentämiseksi maapallon kantokykyä kunnioittaen; panee tyytyväisenä merkille komission aikomuksen edistää kestäviä toimitusketjuja kiertotalouden hyötyjen lisäämiseksi sekä paikallisesti että maailmanlaajuisesti;

EU edelläkävijänä

107. painottaa, että maailman suurimpana sisämarkkina-alueena EU voi asettaa normeja, joita sovelletaan globaaleissa arvoketjuissa, ja katsoo, että EU:n olisi vahvistettava toimintapolitiikkansa vaikutusta ”vihreän kehityksen diplomatian” ja ilmastodiplomatian keinoin; katsoo, että EU:n olisi herätettävä keskustelua muissa maissa, jotta ne asettaisivat kunnianhimoisempia ilmastotavoitteita, ja nostettava tavoitetasoaan uusien normien asettamisessa kestävälle kasvulle ja käytettävä taloudellista painoarvoaan EU:n ympäristö- ja ilmastotavoitteiden mukaisten kansainvälisten normien muovaamiseksi; korostaa, että EU:n on osaltaan varmistettava oikeudenmukainen ja hallittu siirtymä kaikkialla maailmassa ja erityisesti alueilla, jotka ovat erittäin riippuvaisia fossiilisista polttoaineista;

108. pitää myönteisinä maailmanlaajuisia ilmastoliikkeitä, kuten Fridays for Future -liikettä, jotka tuovat ilmastokriisin julkisen keskustelun keskiöön ja yleiseen tietoisuuteen;

109. pitää Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa mahdollisuutena antaa uutta pontta julkiselle keskustelulle Euroopassa; painottaa, että kansalaiset, kansalliset ja alueelliset parlamentit, kansalaisyhteiskunta ja sidosryhmät, kuten kansalaisjärjestöt, ammattiyhdistykset ja yritykset, on otettava täysin mukaan Euroopan vihreän kehityksen ohjelman laatimiseen ja toteuttamiseen;

110. korostaa, että kauppa voi olla tärkeä väline edistettäessä kestävää kehitystä ja torjuttaessa ilmastonmuutosta; katsoo, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmalla olisi varmistettava, että kaikkiin kansainvälisiin kauppa- ja investointisopimuksiin sisältyy vahvoja, sitovia ja täytäntöönpanokelpoisia lukuja kestävästä kehityksestä, myös ilmastosta ja ympäristöstä, jotka ovat täysin kansainvälisten sitoumusten, etenkin Pariisin sopimuksen, ja WTO:n sääntöjen mukaisia; pitää myönteisenä komission aikomusta tehdä Pariisin sopimuksen noudattamisesta olennainen osa kaikkia tulevia kauppa- ja investointisopimuksia ja varmistaa, kaikki Euroopan markkinoille saatettavat kemikaalit, materiaalit, elintarvikkeet ja muut tuotteet ovat täysin asiaa koskevien EU:n säännösten ja standardien mukaisia;

111. katsoo, että Madridin COP25-kokouksen epäonnistuminen tiukempaa maailmanlaajuista ilmastotavoitetta koskevan yhteisymmärryksen saavuttamisessa samoin kuin Yhdysvaltojen vetäytyminen Pariisin sopimuksesta vain lisäävät tarvetta EU:n maailmanlaajuiselle johtoasemalle ja edellyttävät, että EU tehostaa ilmasto- ja ympäristödiplomatiaansa ja tiivistää kahdenvälisiä yhteyksiä kumppanimaihin, etenkin Glasgow’n COP26-kokouksen edellä ja Kunmingissa Kiinassa pidettävää COP15-kokousta silmällä pitäen; pitää COP26-kokousta ratkaisevana hetkenä, joka joko heikentää tai vahvistaa Pariisin sopimuksen eheyttä;

112. pitää ilmastodiplomatian painottamista myönteisenä ja vaatii, että tulosten aikaansaamiseksi EU:n on puhuttava yhdellä äänellä ja varmistettava kaikkien politiikkojensa ja koko toimintapoliittisen syklin johdonmukaisuus ja yhdenmukaisuus kestävää kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden periaatteen mukaisesti sekä lähestyttävä EU:n ilmasto- ja ympäristödiplomatiaa kokonaisvaltaisesti luomalla yhteyksiä ilmastonmuutoksen, biologisen monimuotoisuuden suojelun, kestävän kehityksen, maatalouden, konfliktien ratkaisemisen ja turvallisuuden, muuttoliikkeen, ihmisoikeuksien sekä humanitaaristen ja sukupuolinäkökohtien välille; korostaa, että kaiken EU:n ulkoisen toiminnan ympäristönäkökohdat olisi arvioitava;

([5]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0220.

113. pyytää, että samalla kun komissio pyrkii nostamaan EU:n johtoasemaan kansainvälisissä ilmasto- ja biodiversiteettineuvotteluissa, se laatisi konkreettisen toimintasuunnitelman, jolla täytetään COP25-kokouksessa hyväksytyn uudistetun viisivuotisen sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevan toimintasuunnitelman (tehostettu Liman työohjelma) sitoumukset, edistäisi sukupuolten tasa-arvoa ilmastosopimusta koskevassa prosessissa sekä nimeäisi tasa-arvoasioista ja ilmastonmuutoskysymyksistä vastaavan EU:n pysyvän yhteyspisteen, jolle osoitetaan riittävät määrärahat, toteuttamaan ja seuraamaan sukupuolinäkökulman huomioon ottavia ilmastotoimia EU:ssa ja maailmanlaajuisesti;

114. muistuttaa, että ilmastonmuutos vie pohjaa kehityksessä ja köyhyyden vähentämisessä tapahtuvalta edistymiseltä ja saattaa ajaa miljoonat ihmiset äärimmäiseen köyhyyteen vuoteen 2030 mennessä; korostaa siksi, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja Agenda 2030:n täytäntöönpanon on oltava tiiviisti sidoksissa toisiinsa;

115. muistuttaa, että on puututtava dramaattisiin seurauksiin, joita ilmastonmuutos aiheuttaa kehitysmaiden ja erityisesti vähiten kehittyneiden maiden ja pienten kehittyvien saarivaltioiden pitkän aikavälin talouskehitykselle; katsoo, että valtioilla, joiden hiilidioksidipäästöt ovat suuret, kuten EU:n jäsenvaltioilla, on moraalinen velvollisuus auttaa kehitysmaita sopeutumaan ilmastonmuutokseen; katsoo, että ilmastostrategiat on sisällytettävä olennaisena osana EU:n yhteistyöhön kehitysmaiden kanssa siten, että noudatetaan räätälöityä ja tarveperusteista lähestymistapaa, ja että yhteistyössä on varmistettava paikallisten ja alueellisten sidosryhmien, kuten viranomaisten, yksityisen sektorin ja kansalaisyhteiskunnan, osallistuminen ja siinä on otettava huomioon kumppanimaiden kansalliset suunnitelmat ja ilmastostrategiat;

116. korostaa, että EU:n olisi annettava rahoitusapua ja teknistä apua kehitysmaiden auttamiseksi vihreässä siirtymässä; kehottaa EU:ta erityisesti lisäämään ilmastorahoitustaan kehitysmaille ja etenkin vähiten kehittyneille maille, pienille kehittyville saarivaltioille ja hauraille maille sekä asettamaan etusijalle investoinnit selviytymiskyvyn parantamiseen, innovointiin, sopeutumiseen ja vähähiilisiin teknologioihin sekä ilmastoystävälliseen ja häiriönkestävään infrastruktuuriin, jotta voidaan vastata luonnonkatastrofien voimistumiseen; katsoo, että tarvitaan lisätoimia tietämyksen jakamiseksi, valmiuksien kehittämiseksi ja teknologian siirtämiseksi kehitysmaihin;

117. korostaa, että kattava Afrikka-strategia ja tuleva AKT:n ja EU:n kumppanuussopimus tarjoavat ainutlaatuisia mahdollisuuksia antaa konkreettinen muoto Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ulkoisille näkökohdille, tarkastella uudelleen EU:n kumppanuutta kehitysmaiden kanssa ilmaston ja ympäristön kannalta sekä saattaa EU:n politiikat vastaamaan sen viimeisimpiä kansainvälisiä sitoumuksia;

118. tukee komission pyrkimyksiä lopettaa jäteresurssien vienti EU:sta ja tehostaa kiertotaloutta maailmanlaajuisesti; kehottaa ottamaan käyttöön kertakäyttömuovin maailmanlaajuisen kiellon;

119. kehottaa komissiota tekemään aloitteen kansainvälisestä sopimuksesta mikrobilääkeresistenssin leviämisen ja tartuntatautien paluun torjumiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan asianmukaisesti lääkepulan riskiin;

o

o o

120. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.